

Ανθολόγιον Αγίας Γραφης

ΓΕΝΕΣΙΣ 1,1 Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. (ΣΤΗΝ ἀρχῇ ὁ Θεὸς δημιουργήσεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν). 2 ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. 3 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. 4 καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτοῦς. 5 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία...26 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. 27 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. 28 καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς...15 Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. 16 καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων· ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ, 17 ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ἡ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. 18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. 19 καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ. 20 καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ· τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὗρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ. 21 καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὑπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς. 22 καὶ ὠκοδόμησεν ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εἰς γυναῖκα καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδὰμ. 23 καὶ εἶπεν Ἀδὰμ· τοῦτο νῦν ὅστούν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη· 24 ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. 25 καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὃ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦσχύνοντο...Ὁ δὲ ὄφεις ἦν φρονιμώτατος

πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός. καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός, οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου; 2 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει· ἀπὸ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγούμεθα, 3 ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐ δὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. 3, 4 καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· (Εἶπε δε τότε ὁ ὄφις πρὸς τὴν γυναῖκα· “δεν θα ἀποθάνετε· κάθε ἄλλο). ἦδει γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ἡ ἄν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. (Σας ἀπηγόρευσεν ὁ Θεός να φάγετε ἀπὸ το δένδρον αὐτό, διότι ἐγνώριζεν ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θα φάγετε, θα ἀνοιχθοῦν τα μάτια σας καὶ θα εἰσθε καὶ σεις σαν θεοί, ὅμοιοι με αὐτόν, γνωρίζοντες καλὸν καὶ πονηρόν”).

καὶ εἶδεν ἡ γυνή, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ὠραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι, καὶ λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον. (Τότε ἡ Εὐὰ παρετήρησε προσεκτικότερα τὸ ἀπηγορευμένον δένδρον, εἶδε τὸν καρπὸν τοῦ ὠραίου εἰς τὴν ὄψιν καὶ ἐσκέφθη ὅτι εὐχάριστον θα ἦτο να δοκιμάσῃ αὐτόν. Καὶ λοιπὸν ἔλαβεν ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ δένδρου αὐτοῦ, ἔφαγεν αὐτή, καὶ ἔδωσε καὶ στὸν ἄνδρα τῆς, καὶ ἔτσι ἔφαγον καὶ οἱ δύο). 3, 15 καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν. (καὶ θα στήσω ἐχθρὰ ἀνάμεσα σε σένα καὶ στὴ γυναῖκα, καὶ ἀνάμεσα στὸ σπέρμα σου καὶ στὸ σπέρμα τῆς. Εκείνος θα σου συντρίψει τὸ κεφάλι, καὶ ἐσύ θα τοὺ πληγώσεις τὴ φτέρνα). 3, 16 καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε· πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. (Καὶ στὴ γυναῖκα εἶπε: Θα ὑπερπληθύνω τὶς λύπες σου καὶ τοὺς πόνους τῆς κυοφορίας σου· με λύπες θα γεννάς παιδιὰ· καὶ στὸν ἄνδρα σου θα εἶναι ἡ ἐπιθυμία σου, καὶ αὐτός θα σε ἐξουσιάζει). 3, 19 ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου. (με τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου σου θα τρῶς τὸ ψωμί σου).

...5, 24 καὶ εὐηρέστησεν Ἐνὼχ τῷ Θεῷ καὶ οὐχ εὐρίσκετο, ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός. (Καὶ ὁ Ἐνὼχ ἐζήσῃ θεάρεστα καὶ ἐξαφανίστηκε, ἐπειδὴ τὸν παρέλαβε ὁ Θεός).

9, 18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ, Χάμ, Ἰάφεθ· Χάμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν. 19 τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Καὶ οἱ γιοὶ τοῦ Νῶε, που

βγήκαν από την κιβωτό, ἦσαν ο Σημ, και ο Χαμ, και ο Ιάφεθ. Και ο Χαμ ἦταν ο πατέρας τοῦ Χαναάν. Αυτοί οι τρεις εἶναι οι γιοι τοῦ Νώε, και απ' αυτούς προηλθαν οι ἄνθρωποι ὅλης της γης).

12, 1 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἀβραμ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν σοι δείξω· (ΚΑΙ ο Κύριος εἶπε στον Ἀβραμ: Βγες ἔξω ἀπὸ τη γη σου, και ἀπὸ τη συγγένειά σου, και ἀπὸ την οικογένεια του πατέρα σου, και πῆγαινε σε μια χώρα που ἐγὼ θα σου δείξω)

19,24 καὶ Κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμορρα θεῖον, καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἐξ οὐρανοῦ (Και ἔβρεξε ο Κύριος ἐπάνω στα Σόδομα και τα Γόμορρα θειάφι και φωτιά ἀπὸ τον Κύριο του ουρανοῦ).

28, 12 καὶ ἐνυπνιάσθη, καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς. (Και εἶδε ἓνα ὄνειρο, και να, μια σκάλα στηριγμένη στη γη, που η κορυφή της ἔφτανε στον ουρανό· και να, οι ἄγγελοι του Θεοῦ ἀνέβαιναν και κατέβαιναν ἐπάνω σ' αὐτή).

34, 26 τὸν τε Ἑμμῶρ καὶ Συχὲμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας. καὶ ἔλαβον τὴν Δεῖναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχὲμ καὶ ἐξήλθον... 31οὶ δὲ εἶπαν· ἀλλ' ὥσει πόρνη χρήσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν; (Και τον Εμμώρ και τον Συχέμ, τον γιο του, φόνευσαν με μάχαιρα· και πήραν τη Δείνα ἀπὸ το σπίτι τοῦ Συχέμ, κα ἔφυγαν...Κι ἐκεῖνοι εἶπαν: Ἐπρεπε, λοιπόν, να μεταχειριστοῦν την ἀδελφή μας σαν πόρνη;).

49,9 σκύμνος λέοντος Ἰούδα· ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης· ἀναπεσὼν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν; 10 οὐκ ἐκλείπει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἐὰν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν. (Σκύμνος λιονταριοῦ εἶναι ο Ιούδας· ἀπὸ κυνήγι ἀνέβηκες, γιε μου· καθὼς ἐγείρει, κοιμήθηκε σαν λιοντάρι, και σαν σκύμνος λιονταριοῦ· ποιος θα τον ξυπνήσει; Δεν θα ἐκλείψει το σκῆπτρο ἀπὸ τον Ιούδα οὔτε νομοθέτης ἀπὸ μέσα ἀπὸ τα πόδια του, μέχρις ὅτου ἐρθεῖ ο Σηλῶ· και σ' αὐτόν θα εἶναι ἡ υπακοή των λαῶν).

49, 17 καὶ γενηθήτω Δὰν ὄφις ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων πτέρναν ἵππου, καὶ πεσεῖται ὁ ἵππευς εἰς τὰ ὀπίσω, (Ο Δαν θα εἶναι φίδι ἐπάνω στον δρόμο, ἀσπίδα στο μονοπάτι, δαγκώνοντας τις φτέρνες τοῦ αλόγου, ὥστε ο καβαλάρης του θα πέφτει προς τα πίσω).

διαβάζουμε: “Ακόμα κι αν δεχτούμε τη βιβλική εκδοχή της δημιουργίας, είναι εξαιρετικά δύσκολο να προσδιορίσουμε την περίοδο κατά την οποία έζησαν ο Αδάμ και η Εύα”.

Για να υπολογίσουμε πόσο γρήγορα θα μπορούσαν να οικίσουν τον κόσμο οι πρωτόπλαστοι, πρέπει να κάνουμε μια σειρά από υποθέσεις σχετικά με τα ποσοστά γεννήσεων και θανάτων καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας του ανθρώπινου πολιτισμού. Αν δεχτούμε την ιστορική μέση τιμή πληθυσμιακής ανάπτυξης, που υπολογίζεται στο 0,5% -γύρω στο 1/3 της σημερινής τιμής- συμπεραίνουμε ότι θα έπρεπε να περάσουν περίπου 4.400 χρόνια μέχρι να φτάσουμε από τον Αδάμ και την Εύα στο σημερινό συνολικό πληθυσμό των έξι δισεκατομμυρίων ατόμων. Παράλληλα, μειώνοντας αυτήν την τιμή ανάπτυξης στο 0,4%, πρέπει να προστεθεί ακόμα μία χιλιετία.

<http://www.focusmag.gr/articles/view-article.rx?oid=3300>

07

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΣΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ: ΑΝ ΠΑΜΕ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΑ 5400 ΧΡΟΝΙΑ (ΟΠΩΣ ΛΕΕΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ) ΦΤΑΝΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΝΩΕ!! ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ!!(ΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ“ΠΟΛΕΜΗΣΕΙ” ΤΟΝ ΑΔΑΜ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΑ, “ΠΕΦΤΕΙ”ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΝΩΕ, ΑΦΟΥ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΩΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ!!!).

ΕΞΟΔΟΣ

3, 2 Και ο άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτόν μέσα σε φλόγα φωτιάς, από το μέσον τής βάτου, και είδε, και να, η βάτος καιγόταν από τη φωτιά, αλλ' η βάτος δεν κατακαιγόταν.

3, 14 Και ο Θεός είπε στον Μωυσή: Εγώ είμαι ο Ων («εκείνος που είμαι» ή εκείνος που «είναι» σε αντίθεση με εκείνους που δεν «είναι» , οι ψεύτικοι, δηλ., θεοί.

5, 17 Κι εκείνος αποκρίθηκε: Είστε οκνηροί, οκνηροί· γι' αυτό λέτε: Άφησε να πάμε να προσφέρουμε θυσία στον Κύριο.

12,46 κόκαλο δεν θα σπάσετε απ' αυτό).

14, 21 Και ο Μωυσής εξέτεινε το χέρι του προς τη θάλασσα· και ο Κύριος έκανε τη θάλασσα να συρθεί όλη εκείνη τη νύχτα, από δυνατόν ανατολικό άνεμο, και έκανε τη θάλασσα ξηρά, και τα νερά διαχωρίστηκαν. Και μπήκαν μέσα οι γιοι Ισραήλ, στο μέσον της θάλασσας, προς το ξερό μέρος, και τα νερά ήσαν σ' αυτούς τείχος από τα δεξιά και από τα αριστερά τους).

16, 35 (Και οι γιοι Ισραήλ έτρωγαν το μάννα για 40 χρόνια, μέχρις ότου ήρθαν σε κατοικημένη γη· έτρωγαν το μάννα, μέχρις ότου ήρθαν στα σύνορα της γης Χαναάν).

17, 11 Και όταν ο Μωυσής ύψωνε το χέρι του, ο Ισραήλ νικούσε· και όταν κατέβαζε το χέρι του, ο Αμαλήκ νικούσε.

19, 5 τώρα, λοιπόν, αν πραγματικά υπακούσετε στη φωνή μου, και φυλάξετε τη διαθήκη μου, θα είστε σε μένα ο εκλεκτός λαός από όλους τους λαούς).

20, 2 ΚΑΙ ο Θεός μίλησε όλα αυτά τα λόγια, λέγοντας:2 Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, από οικοδουλείας.3 ΜΗ έχεις άλλους θεούς εκτός από μένα.4 ΜΗ κάνεις για τον εαυτό σου είδωλο).

20, 8 ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ την ημέρα του σαββάτου, για να την αγιάζεις·9 έξι ημέρες να εργάζεσαι, και να κάνεις όλα τα έργα σου·10 η ημέρα, όμως, η έβδομη είναι Σάββατο (ημέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη στον Κύριο του Κυρίου τού Θεού σου).

21, 15 ΚΑΙ όποιος χτυπήσει τον πατέρα του ή τη μητέρα του, θα θανατωθεί οπωσδήποτε. ΚΑΙ όποιος κακολογεί τον πατέρα του ή τη μητέρα του, θα θανατωθεί οπωσδήποτε.

22, 18 ΜΑΓΙΣΣΑ δεν θα αφήσεις να ζήσει.

22,28 δεν θα βρίζεις άρχοντα του λαού σου.

23, 1 ΔΕΝ θα διαδώσεις μια ψευδή φήμη...Δεν θα ακολουθήσεις τους πολλούς για κακό

33, 20 Και είπε: Δεν μπορείς να δεις το πρόσωπό μου· επειδή, άνθρωπος δεν θα με δει, και θα ζήσει).

34,7...ανταποδίδοντας την ανομία των πατέρων επάνω στα παιδιά, κι επάνω στα παιδιά των παιδιών, μέχρι τρίτης και τέταρτης γενεάς.

34, 14 δεν θα προσκυνήσεις άλλον θεό· για τον λόγο ότι ο Κύριος, του οποίου το όνομα είναι Ζηλότυπος Θεός που απαιτεί αποκλειστικότητα), είναι Θεός ζηλότυπος(δεν ανέχεται αντίζηλους)).

34, Και ήταν εκεί μαζί με τον Κύριο 40 ημέρες και 40 νύχτες· ψωμί δεν έφαγε, και νερό δεν ήπια. Και έγραψε επάνω στις πλάκες τα λόγια τής διαθήκης, τις δέκα εντολές.

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΧΩΡΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΕΡΕΜΙΑ. ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΜΟΝΟ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΕΒΑΣΜΕΝΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΕΦΤΑΣΑΝ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗ ΡΩΤΑΝΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ ΘΕΛΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΑΛΛΑ ΤΟ ΞΕΡΟΥΝ, ΑΦΟΥ Ο ΘΕΟΣ ΤΟΥΣ ΧΑΡΑΞΕ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΤΟΥ! ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ, ΕΧΟΥΜΕ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΡΩΤΑΜΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥΣ

ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

ΙΔΟΥ ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ:

Ιερ. 38,33 Αυτή είναι η Διαθήκη μου, την οποίαν εγώ θα συνάψω με τον ισραηλιτικόν λαόν έπειτα από τας ημέρας εκείνας, λέγει ο Κυριος. **Θα δώσω ασφαλώς και βεβαίως Νομους κατανοητούς και δεκτούς εις την διάνοιάν των· θα γράψω αυτούς εις την καρδίαν των.** Θα είμαι δι' αυτούς ο Θεός των και αυτοί θα είναι δι' εμέ ο λαός μου.

Ιερ. 38,34 **Δεν θα διδάξουν πλέον ο καθένας τον συμπολίτην του και ο αδελφός τον αδελφόν του λέγων· “μάθε από εμέ και γνώρισε τον Κυριον”, διότι πάντες θα με γνωρίσουν από τον μικρόν έως τον μεγάλον.**

ΜΑΣΩΡΙΤΙΚΟ 31, 33 αλλ' αυτή θα είναι η διαθήκη, που θα κάνω στον οίκο Ισραήλ: Ύστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, θα βάλω τον νόμο μου στα ενδόμυχά τους, και θα τον γράψω στις καρδιές τους· και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου. 34 Και δεν θα διδάσκουν πλέον κάθε ένας τον κοντινό του, και κάθε ένας τον αδελφό του, λέγοντας: Γνωρίστε τον Κύριο· επειδή, όλοι αυτοί θα με γνωρίζουν, από τον πιο μικρό ανάμεσά τους μέχρι τον πιο μεγάλο ανάμεσά τους, λέει ο Κύριος·

ΚΑΙ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ: Εβρ. 8,10 Διότι αυτή είναι η νέα διαθήκη, την οποίαν θα συνάψω με τον νέον Ισραήλ της χάριτος, δηλαδή με τους πιστούς στον Χριστόν, που θα αποτελούν την Εκκλησίαν, έπειτα από τας ημέρας εκείνας, λέγει ο Κυριος. Και θα δώσω τους νόμους μου εις την διάνοιάν των και θα εγχαράξω αυτούς εις τας καρδιάς των και θα είμαι εγώ εις αυτούς Θεός και αυτοί θα είναι εις εμέ λαός.

Εβρ. 8,11 Και δεν θα διδάξουν ο καθένας τον συμπατριώτην του και ο άλλος τον αδελφόν του λέγων· Μαθε ποιός είναι ο Κυριος. Διότι όλοι τότε ανεξαιρέτως θα με γνωρίσουν από τον μικρόν έως τον μεγάλον.

ΚΑΙ Εβρ. 10,16 “αυτή είναι η διαθήκη την οποίαν θα συνάψω με αυτούς έπειτα από τας ημέρας εκείνας, λέγει ο Κυριος, θα δώσω τους νόμους μου εις τας καρδιάς των και θα τους εγχαράξω εις τας διανοίας των, δια να μένουν έτσι ανεξάλειπτοι”.

ΚΑΙ Β Κορ. 3,3 Σεις γίνεσθε φανεροί και δια των πραγμάτων αποδεικνύετε, ότι είσθε επιστολή Χριστού, την οποίαν εκείνος έγραψε, χρησιμοποίησας ημάς ως όργανα του· γραμμένη όχι με μελάνι, αλλά με την χάριν και τον φωτισμόν του Πνεύματος του ζώντος Θεού· όχι εις λίθινες πλάκες, όπως είχε γραφή ο μωσαϊκός

Νομος, αλλ' εις τις σάρκινες πλάκες των καρδιών σας, αι οποίαι αισθάνονται και ζουν τας δωρεάς και τας αληθείας, που δίδει το Πνεύμα το Άγιον.

εσχατολογικά: Στην β' επιστολή προς Θεσσαλονικείς, κεφάλαιο 2, διαβάζουμε: Και τότε θα αποκαλυφτεί ο άνομος, τον οποίο ο Κύριος Ιησούς θα εξολοθρέψει με την πνοή του στόματός του και θα τον καταργήσει με την επιφάνεια της παρουσίας του.

Αλλά, μέχρι τότε έχουμε τα εξής: Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΘΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ 3 1/2 ΧΡΟΝΙΑ. ΙΓ'5 και του δόθηκε του θηρίου μεγάλο στόμα και βλαστημούσε και του δόθηκε και η δύναμη να κάνει πόλεμο για 42 μήνες (3 1/2 χρόνια). Και άνοιξε το στόμα του και βλασφήμησε το Θεό, το όνομα του και όλους αυτούς που βρίσκονται στον ουρανό.

Αποκ. 13,7, Και εδόθη στο θηρίον αυτό, κατά παραχώρησιν Θεού, η άδεια να κάμη πόλεμον εναντίον των Χριστιανών και να τους νικήση· και του εδόθη ακόμη η εξουσία να κυριαρχήση εις κάθε φυλήν και λαόν και γλώσσαν και έθνος.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

10, 1 ΚΑΙ παίρνοντας οι γιοι τού Ααρών, ο Ναδάβ και ο Αβιούδ, κάθε ένας το θυμιατήριό του, έβαλαν σ' αυτό φωτιά, κι επάνω σ' αυτή έβαλαν θυμίαμα, και πρόσφεραν μπροστά στον Κύριο ξένη φωτιά, που δεν τους είχε προστάξει.² Και βγήκε φωτιά από τον Κύριο, και τους κατέφαγε· και πέθαναν μπροστά στον Κύριο).

11, 22 (τούτα θα τρώτε απ' αυτά· τον βρούχο, στο είδος του, και τον αττάκη στο είδος του, και τον φιδομάχο στο είδος του, και την ακρίδα στο είδος της).

11,45 (να είστε, λοιπόν, άγιοι, επειδή εγώ είμαι άγιος).

14, 2 (Αυτός είναι ο κανονισμός σχετικά με τον καθαρισμό τού λεπρού: την ημέρα που θα είναι να ανακηρυχθει καθαρός, θα τον φέρουν μπροστά στον ιερέα).

16, 21 (και ο Ααρών θα βάλει τα δυο του χέρια επάνω στο κεφάλι τού ζωντανού τράγου, και θα εξομολογηθεί επάνω σ' αυτόν όλες τις αμαρτίες των γιων Ισραήλ, και όλες τις παραβάσεις τους και όλες τους τις αμαρτίες· και θα τις βάλει στο κεφάλι τού τράγου· και θα τον εξαποστείλει, με διορισμένον άνθρωπο, στην έρημο).

19, 13 (Δεν θα αδικήσεις τον πλησίον σου ούτε θα αρπάξεις· δεν θα διανυχτερεύσει ο μισθός τού μισθωτού σου μαζί σου μέχρι το πρωί).

19, 18 (Δεν θα εκδικείσαι ούτε θα μνησικακείς ενάντια στους άλλους· αλλά θα αγαπάς τον πλησίον σου, όπως τον εαυτό σου. Εγώ είμαι ο Κύριος).

23, 22 (Και όταν θερίζετε τον θερισμό τής γης σας, δεν θα θερίσεις ολοκληρωτικά τα άκρα τού χωραφιού σου, και δεν θα μαζέψεις όσα πέφτουν από τον θερισμό σου· θα τα αφήσεις στον φτωχό και τον ξένο. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας).

24, 13 (Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας: 14 Φέρε έξω από το στρατόπεδο εκείνον που καταράστηκε (βλαστήμησε το όνομα του Κυρίου)· και όλοι εκείνοι που τον άκουσαν ας βάλουν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι του, και ας τον λιθοβολήσει ολόκληρη η συναγωγή).

24, 20 (σπάσιμο αντί σπασίματος, μάτι αντί για μάτι, δόντι αντί για δόντι, όπως έκανε βλάβη στον άνθρωπο, έτσι θα γίνει σ' αυτόν).

26, 3 AN περπατάτε στα προστάγματά μου, και τηρείτε τις εντολές μου, και τις εκτελείτε, 4 τότε, θα σας δώσω τις βροχές σας στις εποχές τους, και η γη θα δώσει τα γεννήματά της, και τα δέντρα τού χωραφιού θα δώσουν τον καρπό τους.... 14 Αλλά, αν δεν με υπακούσετε και δεν εκτελείτε όλες αυτές τις εντολές μου... 17 θα στήσω το πρόσωπό μου εναντίον σας, και θα φονευθείτε μπροστά στους εχθρούς σας· κι εκείνοι, που σας μισούν, θα σας εξουσιάζουν· και θα φεύγετε, ενώ κανένας δεν θα σας καταδιώκει.

27, 30 (το ένα δέκατο από την παραγωγή της γης, είτε από τα γεννήματα τής γης είτε από τους καρπούς των δέντρων, είναι του Κυρίου· είναι πράγμα ξεχωρισμένο για τον Κύριο).

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

30,8 φτώχεια και πλούτο μη μου δώσεις· να με τρέφεις με αυτάρκη τροφή· 9 Μήπως χορτάσω, και σε αρνηθώ, και πω: Ποιος είναι ο Κύριος;

Don't give me either poverty or wealth; give me just the food I need. Or I'll be full and deny you, and say, "Who is the LORD?"

5:12 και ερεις πως εμισησα παιδειαν και ελεγχους εξεκλινεν η καρδια μου! Proverbs And you will say, How was teaching hated by me, and my heart put no value on training;

5:13 ουκ ηκουον φωνην παιδευοντος με και διδασκοντος με ουδε παρεβαλλον το ους μου I did not give attention to the voice of my teachers, my ear was not turned to those who were guiding me!

5:15 πινε υδατα απο σων αγγειων και απο σων φρεατων πηγης Let water from your store and not that of others be your drink, and running water from your fountain.

6:27 αποθήσει τις πυρ εν κολπω τα δε ιματια ου κατακαυσει; May a man take fire to his breast without burning his clothing?

11:12 μυκτηρίζει πολίτας ενδεης φρενων ανηρ δε φρονιμος ησυχιαν αγει He who has a poor opinion of his neighbour has no sense, but a wise man keeps quiet.

13:24 ος φειδεται της βακτηριας μισει τον υιον αυτου ο δε αγαπων επιμελως παιδευει He who keeps back his rod is unkind to his son: the loving father gives punishment with care.

15:5 αφρων μυκτηριζει παιδειαν πατρος ο δε φυλασσων εντολας πανουργοτερος A foolish man puts no value on his father's training; but he who has respect for teaching has good sense.

16:18 προ συντριβης ηγειται υβρις προ δε πτωματος κακοφροσυνη Pride goes before destruction, and a stiff spirit before a fall.

21:19 κρεισσον οικειν εν γη ερημω η μετα γυναικος μαχιμου και γλωσσωδους και οργιλου It is better to be living in a waste land, than with a bitter-tongued and angry woman.

Μη απαντάς στον άφρονα σύμφωνα με την αφροσύνη του, για να μη γίνεις κι εσύ όμοιος μ' αυτόν.(Παρ. 26,4)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

1,8 ουκ εμπλησθησεται οφθαλμος του οραν και ου πληρωθησεται ους απο ακροασεως the eye has never enough of its seeing, or the ear of its hearing.

4:9 αγαθοι οι δυο υπερ τον ένα Two are better than one.

7:8 αγαθη εσχατη λογων υπερ αρχην αυτου The end of a thing is better than its start.

9,4 ο κυων ο ζων αυτος αγαθος υπερ τον λεοντα τον νεκρον a living dog is better than a dead lion.

11:4 τηρων ανεμον ου σπερει και βλεπων εν ταις νεφελαις ου θερισει He who is watching the wind will not get the seed planted, and he who is looking at the clouds will not get in the grain.

12,14 ο θεος αξει εν κρισει εν παντι παρεωραμενω εαν αγαθον και εαν πονηρον. God will be judge of every work, with every secret thing, good or evil.

ΠΕΡΙ ΑΣΕΒΩΝ

17 έπιστρέψει ό πόνος αύτοϋ είς κεφαλήν αύτοϋ, καί έπì κορυφήν αύτοϋ ή άδίκηία αύτοϋ καταβήσεται.

18 άποστραφήτωσαν οί άμαρτωλοί είς τόν ᾄδην, πάντα τὰ έθνη τὰ έπιλανθανόμενα τοϋ Θεοϋ.

31 ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν, κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων

10, 6 ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

20, 9 εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. 10 θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

34, 8 ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.

36, ΜΗ ΠΑΡΑΖΗΛΟΥ ἐν πονηρευομένοις μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν· 2 ὅτι ὥσει χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται καὶ ὥσει λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπесоῦνται.

9 ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. 10 καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξη ὁ ἁμαρτωλός, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὔρης·

15 ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβεῖν.

20 ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλείποντες ὥσει καπνὸς ἐξέλιπον.

35 εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου· 36 καὶ παρήλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὐρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

38 οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

52, 6 ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅστᾳ ἄνθρωπαρέσκων· κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

54, 24 σὺ δέ, ὁ Θεός, κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν

67, . 3 ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

74, 9 ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου πλήρες κεράσματος, καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, πίνονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς·

82,11 ἐξωλοθρεύθησαν ἐν ᾿Αενδώρ, ἐγενήθησαν ὥσει κόπρος τῇ γῇ·

91, 8 ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὥσει χόρτον καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

100, 4 ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον. 5 τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνω ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τοῦτ' οὐ συνήσθιον.

118, 21 ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

ΤΙ ΛΕΕΙ Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΞΟΔΟΣ, 22,25, ΑΝ δανείσεις χρήματα στον φτωχό γείτονά σου ανάμεσα στον λαό μου, δεν θα του φερθείς ως τοκιστής, δεν θα του επιβάλεις τόκο.

26 ΑΝ πάρεις ενέχυρο το ένδυμα του πλησίον σου, θα του το επιστρέψεις πριν δύσει ο ήλιος· 27 επειδή, μόνον αυτό είναι το σκέπασμά του, αυτό είναι το ένδυμα της σάρκας του· με τι θα κοιμηθεί; Και όταν βοήσει σε μένα, θα τον εισακούσω· επειδή, εγώ είμαι ελεήμονας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, 15, (1-6) 1 ΚΑΙ στο τέλος τού έβδομου χρόνου θα κάνεις άφεση.

2 Κι αυτός είναι ο νόμος τής άφεσης: Κάθε δανειστής, που δάνεισε κάτι στον πλησίον του, θα το αφήσει· δεν θα το απαιτεί από τον πλησίον του ή από τον αδελφό του· επειδή, αυτό ονομάζεται άφεση του Κυρίου.

3 Από τον ξένο μπορείς να το απαιτήσεις· ό,τι, όμως, από τα δικά σου έχει ο αδελφός σου, το χέρι σου θα το αφήνει· 4 για να μη υπάρχει αναμεταξύ σας φτωχός· επειδή, ο Κύριος θα σε ευλογήσει πολύ στη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα για κληρονομιά, για να την εξουσιάζεις· 5 αν μόνον ακούς με επιμέλεια τη φωνή τού Κυρίου του Θεού σου, για να προσέχεις να κάνεις όλες αυτές τις εντολές, που εγώ σήμερα σε προστάζω· 6 Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου θα σε ευλογήσει, καθώς σου υποσχέθηκε· και θα δανείζεις σε πολλά έθνη, εσύ, όμως, δεν θα δανείζεσαι· και θα βασιλεύεις επάνω σε πολλά έθνη· επάνω σε σένα, όμως, δεν θα βασιλεύουν.

15, 7 Αν υπάρχει ανάμεσά σου φτωχός από τους αδελφούς σου, μέσα σε κάποια από τις πύλες σου, μέσα στη γη σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, δεν θα σκληρύνεις την καρδιά σου ούτε θα κλείσεις το χέρι σου από τον φτωχό αδελφό σου·

8 αλλά, θα ανοίξεις εξάπαντος το χέρι σου σ' αυτόν, και εξάπαντος θα του δανείσεις αρκετά για την ανάγκη του, σε ό,τι χρειάζεται.

9 Πρόσεχε τον εαυτό σου, μήπως ανέβει στην καρδιά σου κάποιος κακός στοχασμός και πεις: Πλησιάζει ο έβδομος χρόνος, ο χρόνος τής άφεσης· και το μάτι σου πονηρευτεί ενάντια στον φτωχό αδελφό σου, και δεν του δώσεις, και βοηήσει στον Κύριο εναντίον σου, κι αυτό γίνει σε σένα αμαρτία.

10 Εξάπαντος θα του δώσεις, και η καρδιά σου δεν θα πονηρευτεί, όταν του δίνεις· επειδή, γι' αυτό θα σε ευλογεί ο Κύριος ο Θεός σου σε όλα τα έργα σου, και σε όλες τις επιχειρήσεις σου.

11 Επειδή, δεν θα λείψει φτωχός μέσα από τη γη σου· γι' αυτό, εγώ σε προστάζω, τα εξής: Θα ανοίγεις οπωσδήποτε το χέρι σου προς τον αδελφό σου, προς τον φτωχό σου, και προς τον ενδεή σου, στη γη σου.

24, 10 ΟΤΑΝ δανείσεις κάτι στον πλησίον σου, δεν θα μπεις μέσα στο σπίτι του για να πάρεις το ενέχυρό του·

11 θα σταθείς απέξω, και ο άνθρωπος στον οποίο δανείζεις θα σου φέρει έξω το ενέχυρο.

12 Και αν ο άνθρωπος είναι φτωχός, δεν θα κοιμηθείς μαζί με το ενέχυρό του·

13 θα το αποδώσεις σ' αυτόν, οπωσδήποτε, γύρω στη δύση τού ήλιου, και θα κοιμηθεί με το ιμάτιό του, και θα σε ευλογήσει· και θα είναι σε σένα δικαιοσύνη μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου.

14 ΔΕΝ θα αδικήσεις μισθωτό, φτωχό και ενδεή από τους αδελφούς σου ή τους ξένους σου, που είναι στη γη σου, μέσα στις πύλες σου.

15 Θα του δώσεις τον μισθό του αυθημερόν, πριν ο ήλιος δύσει επάνω του· επειδή, είναι φτωχός, και έχει την ελπίδα του σ' αυτόν· για να μη βοηήσει εναντίον σου στον Κύριο, και γίνει σε σένα αμαρτία. <http://www.wordplanet.org/gk/05/24.htm>

NEEMIAS, 5, 3 και υπήρχαν μερικοί που έλεγαν: Εμείς βάλαμε ενέχυρο τα χωράφια μας, τους αμπελώνες μας· και τα σπίτια μας, για να πάρουμε σιτάρι εξαιτίας τής πείνας.

4 Υπήρχαν, ακόμα, μερικοί που έλεγαν: Εμείς δανειστήκαμε αργύρια για τους φόρους τού βασιλιά, επάνω στα χωράφια μας κι επάνω στους αμπελώνες μας·

5 και, τώρα, η σάρκα μας είναι όπως η σάρκα των αδελφών μας, τα παιδιά μας όπως τα παιδιά τους· και δέστε, εμείς υποβάλλουμε σε δουλεία τούς γιους μας και τις θυγατέρες μας για να είναι δούλοι, και μερικές από τις θυγατέρες μας φέρθηκαν ήδη σε δουλεία· και δεν υπάρχει τίποτε στην εξουσία μας, επειδή, άλλοι έχουν τα χωράφια και τους αμπελώνες μας.

6 Και αγανάκτησα υπερβολικά, όταν άκουσα την κραυγή τους και τα

λόγια αυτά.

7 Και σκέφθηκα μόνος μου, και επέπληξα τους πρόκριτους και τους προεστώτες, και τους είπα: Εσείς φορολογείτε κάθε ένα τον αδελφό του. Και συγκάλεσα εναντίον τους μια μεγάλη σύναξη.

8 Και τους είπα: Εμείς, σύμφωνα με τη δύναμή μας, εξαγοράσαμε τους αδελφούς μας, τους Ιουδαίους, που πουλήθηκαν στα έθνη· κι εσείς οι ίδιοι θα πουλήσετε τους αδελφούς σας; Ή, θα πουληθούν σε μας; Κι εκείνοι σιωπούσαν, και δεν έβρισκαν απάντηση.

9 Και είπα: Δεν είναι καλό το πράγμα, που εσείς κάνετε· δεν πρέπει να περπατάτε στον φόβο τού Θεού μας, ώστε να μη μας κοροϊδεύουν τα έθνη, οι εχθροί μας;

10 Ακόμα κι εγώ, και οι αδελφοί μου και οι δούλοι μου τους δανείσαμε χρήματα και σιτάρι· ας αφήσουμε, παρακαλώ, αυτή την απαίτηση·

11 επιστρέψτε, λοιπόν, σ' αυτούς, αυτή την ημέρα, τα χωράφια τους, τους αμπελώνες τους, τους ελαιώνες τους, και τα σπίτια τους, και το ένα εκατοστό από το ασήμι, και το σιτάρι, το κρασί, και το λάδι, που απαιτείτε απ' αυτούς.

12 Τότε, είπαν: Θα τα αποδώσουμε, και δεν θα ζητήσουμε τίποτε απ' αυτούς· θα κάνουμε έτσι, όπως λες εσύ. Τότε, κάλεσα τους ιερείς, και τους όρκισα, ότι θα πράξουν σύμφωνα μ' αυτό τον λόγο.

ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ Π. ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑ - ΜΟΙΧΕΙΑ

Παρ. 7,1 Υιέ, φύλασσε έμούς λόγους, ...ίνα σε τηρήση από γυναικός άλλοτριάς καὶ πονηράς, εάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλληται.

Παρ. 7,5 δια να σε προφυλάξη και σε διατηρήση καθαρὸν από ξένην πονηράν και φαύλην γυναίκα, όταν αυτή με γλυκόλογα θα σου επιτίθεται.

ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα,

Διότι αυτή σκύβει διαρκῶς από το παράθυρον της οικίας της και παρατηρεῖ εἰς τας πλατείας.

ὃν ἂν ᾖδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῇ φρενῶν,

Οποῖον δε τυχόν θα ἰδῇ από τους νεαροὺς ἀπερισκέπτους, κανένα ἄμυαλον νεανίαν,

παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς καὶ λαλοῦντα

να διέρχεται από τον δρόμον και την γωνίαν του σπιτιού της, να σιγοτραγουδῇ και να μονολογῇ

ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικόν, ἣ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας.

τότε αὐτή ἡ γυναῖκα πηγαίνει νὰ τον συναντήσῃ με προκλητικόν πορνικόν στολισμόν καὶ τρόπον. Ἐτσι δε σκανδαλίζει καὶ ἐξάπτει τὰς πονηράς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας τῶν νέων.

ἀνεπτρωμένη δὲ ἐστὶ καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς·

Κινεῖται δε σαν νὰ ἔχῃ πτερὰ ἡ ἄσωτος αὐτή γυναῖκα, δια νὰ ἀρπάσῃ τὰ θύματά της. Τὰ πόδια της ποτέ δεν ἡσυχάζουν στο σπίτι της, διότι πάντοτε τρέχει εἰς ἀναζήτησιν τῶν θυμάτων της.

χρόνον γάρ τινὰ ἔξω ῥέμβεται, χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει.

Ἀλλοτε μὲν ρεμβάζει καὶ καταστρώνει δόλια σχέδια, ἄλλοτε δε πάλιν ἐνεδρεύει εἰς κάθε γωνίαν, δια νὰ συλλάβῃ τὰ θύματά της.

εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν, ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ·

Καὶ ἀφού συναντήσῃ τον ἀσύνετον νεαρόν, τον ἀγκαλιάζει, τον φιλεῖ με μεγάλην ἀδιαντροπιάν καὶ λέγει πρὸς αὐτόν·

Θυσία εἰρηνική μοί ἐστὶ, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου·

“Σήμερα, ἐπειδὴ εἰσηκούσθησαν αἱ προσευχαί μου, προσέφερα θυσίαν εὐχαριστίας πρὸς τον Θεόν καὶ ἐξεπλήρωσα ἔτσι τὰ τάματά μου.

ἔνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον εὐρηκά σε.

Δια τούτο ἐβγήκα ἀπὸ το σπίτι μου νὰ σε συναντήσω. Ἐπειδὴ ἐπόθησα τὸ ὠραῖον πρόσωπόν σου καὶ ἰδοὺ σε εὐρήκα.

κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ’ Αἰγύπτου·

Με κορδέλλες ἔχω στολίσει τὸ κρεβάτι μου, τὸ ἔχω στρώσει με κροσσωτούς, καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευράς, τάπητας τῆς Αἰγύπτου.

διέρραγκα τὴν κοίτην μου κροκίνῳ, τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ·

Με ἀρωματικόν ἐρυθροκίτρινον κρόκον ἔχω ραντίσει τὸ κρεβάτι μου καὶ ὅλην μου τὴν οἰκίαν τὴν ἐρράντισα με τὸ ἀρώμα τῆς κανέλλας.

ἐλθὲ καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου, δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι·

Ἐλα, λοιπόν, νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν φιλίαν μας ἕως εἰς τὰ ξημερώματα. Ἐλα νὰ κυλισθῶμεν μέσα στον ἔρωτά μας.

οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνὴρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται δὲ ὁδὸν μακρὰν

Ὁ σύζυγός μου ἀπουσιάζει, δεν εὐρίσκεται στο σπίτι. Ἐχει ἀναχωρήσει γιὰ μακρινὸ ταξίδι.

ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, δι’ ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Ἐπῆρε εἰς τὰ χέρια του βαλάντιον γεμάτο χρήματα και ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ἡμέρας θα ἐπανέλθῃ στο σπίτι του”.

ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν.

Ετσι δε η δολία και φαύλη αυτή γυναίκα τον απεπλάνησε με τα παραπλανητικά γλυκόλογά της. Ωσάν με δίκτυα, που βγήκαν ἀπὸ τα χεῖλη της, ἐξεγέλασε τον ἀνόητον νέον και τον ἔκαμε να ἐξωκεῖλῃ προς το κακόν, ὅπως πέφτει ἔξω το πλοῖον και ναυαγεί εἰς την βραχώδη ακτήν.

ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεφωθεὶς, ὥσπερ δὲ βούς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμοὺς

Αὐτός δέ, ὡσάν το ἡλίθιον θαλασσοπούλι κέπφος που παρασύρεται ἀπὸ τον ἀνεμον, την ἠκολούθησεν ἀνοήτως. Ετσι δε σύρεται ο ταλαίπωρος ὡσάν το βόϊδι που οδηγεῖται προς το σφαγεῖον, και ὡσάν το σκυλί το δεμένο ἀπὸ την αλυσίδα του.

ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὼς εἰς τὸ ἦπαρ, σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα, οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.

Ἡ ὡσάν ελάφι, το ὁποῖον ἐπληγώθῃ με τόξον στο συκῶτι, σπεύδει ο ταλαίπωρος αὐτός νέος, ὡσάν το πτηνόν εἰς την παγίδα, χωρὶς να γνωρίζῃ ὅτι διατρέχει ἀμεσον τον κίνδυνον να χάσῃ και ζωὴν και ψυχὴν.

νῦν οὖν, υἱέ, ἄκουέ μου καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου·

Τωρα, λοιπόν, παιδί μου, ἀκουσέ με, πρόσεξε τα λόγια του στόματός μου.

μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδιά σου,

Ας μη παρασυρθῇ και ας μη ἀκολουθήσῃ ἡ καρδιά σου τους δρόμους της φαύλης αὐτῆς γυναικός.

πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε, καὶ ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν·

Διότι αὐτὴ πολλοὺς, ἀφοῦ τους ἐπλήγωσε, τους ἔρριξε κάτω. Ἀναρίθμητοι δε εἶναι ἐκεῖνοι, τους ὁποῖους ἔχει φονεύσει.

ὁδοὶ ἄδου ὁ οἶκος αὐτῆς κατάγουσαι εἰς τὰ ταμιεῖα τοῦ θανάτου.

Το σπίτι της εἶναι δρόμος του ἄδου, που κρημνίζει τα θύματά της εἰς τας σκοτεινὰς περιοχὰς του θανάτου.

ΠΟΥ ΗΣΟΥΝ ΙΩΒ ΟΤΑΝ:

Ιωβ. 38,4

Που ἦσουν, ὅταν ἐγὼ εθεμελίωνα την γην; Ἀπάντησέ μου, εἴν ἔχῃς σύνεσιν.

Where were you when I laid the earth's foundations? Tell me if you know.

Ιωβ. 38,7 Όταν εδημιουργήθησαν τα άστρα, οι άγγελοί μου με εδοξολόγησαν με μεγάλην φωνήν.

while the morning stars sang in unison and all the divine beings shouted?

Ιωβ. 38,12 Η μήπως επί της ιδικής σου εποχής εγώ έχω τακτοποιήσει τον ήλιον, ο οποίος από της πρωΐας στέλλει το φως του; Επί των ημερών σου δε ο αυγερινός είδε την τακτικήν και κανονικήν πορείαν του,

Ιωβ. 38,13 ώστε να απλώνη το ορθρινόν φως έως εις τα άκρα της γης, να αποκαλύπτη δε και να διασκορπίζη από αυτήν τους ασχημονούντας ασεβείς, τους ανθρώπους του σκότους;

In your lifetime have you commanded the morning, informed the dawn of its place¹³ so it would take hold of earth by its edges and shake the wicked out of it?

Ιωβ. 38,19 Εις ποίον δε τόπον της γης κατοικεί το φως κατά το διάστημα της νυκτός; Ποίος δε είναι ο τόπος, όπου διαμένει το σκότος; Where's the road to the place where light dwells; darkness, where's it located?

Ιωβ. 38,31 Μηπως εξεύρεις με ποίον είδος δεσμού είναι δεμένα μεταξύ των τα άστρα της Πλειάδος η μήπως μπορείς να διάσπασης τον δεσμόν των αστέρων του Ωρίωνος;

Ιωβ. 38,32 Η μήπως συ θα διανοίξης και θα καθορίσης στο καθένα από τα ζώδια τον δρόμον, που πρέπει να ακολουθήση, δια να καταλάβη τον τόπον του εις την ωρισμένην εκάστοτε εποχήν; Μηπως και ημπορείς να αρπάξης, σαν από την κόμην του, τον Εσπερον, δια να τον μεταφέρης, όπου θέλεις;

Ιωβ. 38,33 Γνωρίζεις δε τους νόμους, σύμφωνα με τους οποίους γίνονται αι μετακινήσεις των αστέρων του ουρανού, η όλα ομού τα υπό τον ουρανόν γινόμενα φυσικά φαινόμενα;

Can you bind Pleiades' chains or loosen the reins of Orion?³² Can you guide the stars at their proper times, lead the Bear with her cubs?³³ Do you know heaven's laws, or can you impose its rule on earth?

Ιωβ. 40,1 Απηυθύνθη ακόμη ο Θεός από το νέφος προς τον σιωπώντα Ιώβ και είπε·

Ιωβ. 40,2 “μήπως και θα ημπορέση κανείς να αποφύγη να κριθή με εμέ τον παντοδύναμον; Όταν δε εκφράζη παράπονα και ελέγχους προς τον Θεόν, ημπορεί να αποκριθή δια την επίκρισίν του αυτήν;”.

Ιωβ. 40,3 Απαντών ευλαβώς ο Ιώβ είπε προς τον Κυριον·
 Ιωβ. 40,4 “προς τι εγώ και τώρα, που νουθετούμαι από τον Κυριον, να παραπονεθώ συμβουλευών και ελέγχων τον Κυριον εγώ, ο οποίος δεν είμαι τίποτε; Ποίαν δε απάντησιν θα δώσω εγώ εις αυτά; Θα βάλω το χέρι μου στο στόμα μου, δια να το κλείσω και να σιωπήσω πλέον.

Ιωβ. 40,5 Μια φορά ωμίλησα κατά ανόητον τρόπον· δεν πρέπει και δευτέραν φοράν κατά τον αυτόν τρόπον να ομιλήσω”.

Η ΑΡΧΕΓΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (5508 π.Χ.)

ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ: Δημιουργία του φωτός.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΕΡΑ: Δημιουργία του ουρανού.

ΤΡΙΤΗ ΜΕΡΑ: Διαχωρισμός ξηράς – θαλάσσης, δημιουργία των φυτών.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΡΑ: Δημιουργία των ουράνιων σωμάτων.

ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΡΑ: Δημιουργία των Ψαριών και των πτηνών.

ΕΚΤΗ ΜΕΡΑ: Δημιουργία των ζώων και του ανθρώπου.

ΕΒΔΟΜΗ ΜΕΡΑ: Θεία ανάπαυση.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

ΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΩΞΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

Η ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

ΚΑΪΝ ΚΑΙ ΑΒΕΛ

ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΒΑΒΕΛ

ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ, Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ

π.Χ.

1900 Οι Αιγύπτιοι γίνονται κύριοι της Παλαιστίνης.

1800 Η οικογένεια του Αβραάμ μεταναστεύει από την Ουρ της νότιας Με-

σοποταμίας στη Χαρράν της βόρειας Μεσοποταμίας.

Περίοδος των Πατριαρχών (περί το 1750-1600).

Ο Αβραάμ εγκαθίσταται στη Χαναάν.

Οι πατριάρχες Ισαάκ και Ιακώβ.

1600 Οι απόγονοι του Ιακώβ μεταναστεύουν στην Αίγυπτο.

Η ΠΡΩΙΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

1300 Ο φαραώ Ραμσής Β΄ (1290-1224) καταδυναστεύει τους Ισραηλίτες.

Οι Ισραηλίτες με ηγέτη το Μωυσή φεύγουν από την Αίγυπτο (περί το

1220 π.Χ.), όταν φαραώ ήταν ο Μερνεπτά (1224-1214).

Περιπλάνηση των Ισραηλιτών στην έρημο (1220-1180).

Οι Φιλισταίοι εγκαθίστανται στα παράλια της Παλαιστίνης.

1200

Οι Ισραηλίτες με ηγέτη τον Ιησού του Ναυή κατακτούν την ορεινή

Χαναάν.

Εγκατάσταση των δωδεκα φυλών του Ισραήλ στην Παλαιστίνη.

Περίοδος των Κριτών (1180-1040) (κατ.άλ. περί 1220-1012).

1100 Ο Σαούλ, πρώτος βασιλιάς των Ισραηλιτών (1040-1005).

Ο βασιλιάς Δαβίδ (1005-966) κατακτά και, κάνει πρωτεύουσα του

κράτους του την Ιερουσαλήμ.

1000 Ο βασιλιάς Σολομών (966-926) οργανώνει το κράτος του και χτίζει το

Ναό (962-955).

Διάσπαση του Ενιαίου Βασιλείου (926 π.Χ.) σε Βόρειο (Ισραήλ)

και

Νότιο (Ιούδας).

ΑΣΣΥΡΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

900 Ο προφήτης Ηλίας (περί το 850 π.Χ.).

800 Οι προφύτες Αμώς (760-750), Ωσηέ (750-725), Ησαίας (740-700) και Μιχαίας (722-701).

Οι Ασσύριοι καταλύουν το Βόρειο Βασίλειο (722 π.Χ.).

700 Οι Ασσύριοι πολιορκούν την Ιερουσαλήμ (701 π.Χ.).

Εύρεση του Βιβλίου του Νόμου (622).

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Ο προφήτης Ιερεμίας (627-586).

Ο προφήτης Δανιήλ (605-535)

600 Ο Ναβουχοδονόσορ καταλαμβάνει την Ιερουσαλήμ (597 π.Χ.).

Ο προφήτης Ιεζεκιήλ (593-570).

Οι Βαβυλώνιοι καταλύουν το Νότιο Βασίλειο (586 π.Χ.).

Βαβυλώνια αιχμαλωσία (586-538).

Ο Πέρσης βασιλιάς Κύρος καταλαμβάνει τη Βαβυλώνα (538 π.Χ.).

ΠΕΡΣΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

550 **Η Παλαιστίνη βρίσκεται κάτω από περσική κυριαρχία (ως 332).**

Με το διάταγμα του Κύρου οι εξόριστοι Ιουδαίοι επιστρέφουν στην

πατρίδα τους (538 π.Χ.).

↓ Ανοικοδόμηση του κατεστραμμένου Ναού (520-516).

Οι προφήτες Αγγαίος (520) και Ζαχαρίας (520-518)

500 Η δράση του ιερέα – γραμματέα Έσδρα (με ; αποστολή 558 ή 428

↓ \δράση 398) και του διοικητή Νεεμία (444 και 428, Α΄ και Β΄ αποστ.).

400

ΚΡΑΤΟΣ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ο Μ. Αλέξανδρος καταλαμβάνει την Παλαιστίνη (332 π.Χ.) ως 63.

Οι Πτολεμαίοι γίνονται κύριοι της Παλαιστίνης (305 π.Χ.).

Μετάφραση της Παλ. Διαθήκης από τους Ο΄ (271/260).

200 Οι Σελευκίδες επικρατούν στην Παλαιστίνη (199 π.Χ.).

↓ Μακκαβαϊκή επανάσταση (167 π.Χ.).

100 Βασίλειο Μακκαβαίων (104-63 π.Χ.)

ΡΩΜΑΪΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Οι Ρωμαίοι καταλαμβάνουν την Παλαιστίνη (63 π.Χ.).

Ο Ηρώδης ο Μέγας αρχίζει την ανοικοδόμηση του ναού στα Ιεροσό-

λυμα (20 π.Χ.).

Α΄ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΗΣΙΣ 4-6 π.Χ.).

ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Παρ. 23,29

Εις ποιόν ταιριάζει το αλλοίμονον; Ποιός αναταράσσεται, θορυβείται και φιλονικεί; Ποιός συχνάζει εις τα δικαστήρια και εισάγεται εις δίκας; Ποιός προκαλεί την αηδیان με τους εμετούς και τας μωρολογίας του και χάνει τον καιρόν του εις φλυαρίας και ανοησίας; Εις ποιόν πληγαί και συντρίμματα χωρίς λόγον; Τινος είναι ωχρά και κινδυνεύουν να σβήσουν τα μάτια;

Παρ. 23,30

Δεν είναι εκείνων, οι οποίοι περνούν τον καιρόν των κοντά εις τα κρασιά; Δεν είναι εκείνων, που ανιχνεύουν να βρουν, που γίνονται συγκεντρώσεις δια ποτόν και διασκεδάσεις;

Παρ. 23,31 Μη πίνετε οίνον, ώστε να μεθάτε, αλλά να συναναστρέφεσθε με ανθρώπους εναρέτους και να συνομιλήτε στους περιπάτους σας με αυτούς επί σοβαρών και μορφωτικών θεμάτων. Διότι εάν ρίχνης τα μάτια σου και δώσης την καρδιά σου εις τας φιάλας του κρασιού και τα ποτήρια, τελευταία θα καταντήσης να γυρίζης γυμνότερος από το γουδοχέρι.

Παρ. 23,32 Το δε κατάντημα του μεθύσου, όταν γίνη αλκολικός, είναι σαν να δαγκώθηκε από δηλητηριώδες φίδι. Τεντώνεται και παραλύει ο οργανισμός του, σαν να εκύθη μέσα του δηλητήριο από φίδι με κέρατα.

Παρ. 23,33 Όταν ευρίσκεσαι εις κατάστασιν μέθης και τα μάτια σου ιδούν μίαν ξένην και άγνωστον γυναίκα, ανάψουν δε μέσα σου επιθυμίας πονηραί, τότε το στόμα σου θα είπη χυδαία λόγια δι' αυτήν.

Παρ. 23,34 Και θα κατάκεισαι και θα τρικλίζης, ως εάν ευρίσκεσαι μέσα εις τρικυμιώδη θάλασσαν και σαν κυβερνήτης πλοίου μέσα εις μεγάλην θαλασσοταραχήν.

Παρ. 23,35 Όταν δε συνέλθης, θα λέγης με έκπληξιν· με εκτύπησαν και δεν επόνεσα, με εκλεύασαν και εγώ δεν εκατάλαβα τίποτε. Κυριευμένος δε από το πάθος του κρασιού, θα πης· πότε θα ξημερώση, δια να πάω να συναντήσω πάλιν εκείνους, με τους οποίους θα κάμω παρέα στο καπηλειό;

Εφ. 5,18, Και μη μεθάτε με οίνον· εις την μέθην υπάρχει πάντοτε η ασωτία και η κατάντωση. Αλλά γεμίζετε την ψυχήν, την καρδίαν και τον νου σας με Πνεύμα Αγιον.

Don't get drunk on wine, which produces depravity. Instead, be filled with the Spirit

Εκκλ. 9,7. Ελα, λοιπόν, άνθρωπε, φάγε με ευχαρίστησιν τα φαγητά σου και πίε με καλή καρδιά τον οίνό σου, διότι ο Θεός ηθέλησε και ηυλόγησε τα έργα των χειρών σου.

Go, eat your food joyfully and drink your wine happily because God has already accepted what you do.

Παρ. 23,20. Μη γίνης οينوπότης, μη απλώνεσαι και μη συναναστρέφesai με ανθρώπους, προς αγοράν κρεάτων από κοινού (με ρεφενέ) και παράθεσιν κοινής τραπέζης.

Παρ. 23, 21. Διότι κάθε μέθυσος και πορνοκόπος θα καταντήση εις πτωχείαν, όπως επίσης και κάθε τεμπέλης, που αγαπά τον ύπνον, πολύ γρήγορα θα φορέση ρουχα ξεσχισμένα και κουρελιασμένα.

Don't hang out with those who get drunk on wine or those who eat too much meat, because drunks and gluttons will be impoverished; their stupor will clothe them in rags.

Παρ. 20,1. Ο πολὺς οἶνος οδηγεῖ εἰς τὴν ἀκολασίαν, ἡ δὲ μέθη εἰς τὴν μωρὰν ἀλαζονείαν καὶ τὴν ἀδιαντροπιάν. Καθε μικρόμυαλος εἰς αὐτὰ περιπλέκεται καὶ ἐξευτελίζεται.

Wine is a mocker; beer a carouser. Those it leads astray won't become wise.

Ωσ. 4,11. Ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ μου ἐστράφη καὶ ἐδέχθη πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθην.

Wine and new wine destroy understanding.

Εκκλ. 3,1. Εἰς ὅλα ὑπάρχει ὁ κατάλληλος καιρὸς δια νὰ πραγματοποιηθῇ δὲ κάθε ἔργον κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν, πρέπει νὰ δοθῇ ἡ κατάλληλος ευκαιρία.

There's a season for everything and a time for every matter under the heavens

Παρ. 31,4. Κατόπιν πολλῆς ἐρεῦνης καὶ περισκέψεως νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἔργων σου. Πινε οἶνον, ἀλλὰ μετὰ συνέσεως. Πολλοὶ ἄρχοντες εἶναι ευερέθιστοι καὶ θυμώδεις, δια τοῦτο ας μὴ πίνουν οἶνον,

Παρ. 31,5. ἵνα μὴ πίνοντες καὶ εἰς μέθην ἐρχόμενοι χάσουν τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ευθυκρισίαν καὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνουν καὶ νὰ δικάσουν ὀρθῶς καὶ νὰ ἀποδώσουν τὸ δίκαιον στοὺς ἀδυνάτους ἀνθρώπους.

Παρ. 31,6. Δώστε ὅμως ὀλίγον οἶνον εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ὑπὸ τὸ κράτος πολλῶν θλίψεων καὶ ας πίνουν ὀλίγον οἶνον, ὅσοι κατέχονται ἀπὸ πόνους καὶ οδύνας,

Παρ. 31,7. δια νὰ λησμονήσουν τὴν πτωχείαν τῶν καὶ νὰ μὴ ἐνθυμούνται πλέον τοὺς πόνους τῶν.

ΟΥ ΜΟΙΧΕΥΣΕΙΣ

Παρ. 5,1. Παιδί μου, δώσε προσοχήν εἰς τὰς ἰδικὰς μου σοφὰς συμβουλὰς. Κλίνει καὶ τέντωσε τὸ αὐτί σου εἰς τὰ λόγια μου,

Παρ. 5,2. δια νὰ πάρῃς ἔτσι καὶ διατηρήσῃς ὀρθήν καὶ ωφέλιμον γνώσιν. Ἡ ὀρθὴ καὶ ωφέλιμος αὐτὴ γνώσις, πὺξ ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ χεῖλη μου, σου δίδει τὴν ἐντολήν·

Παρ. 5,3. Μὴ δίδῃς προσοχήν εἰς φαύλην καὶ ἀνῆθικον γυναῖκα, διότι ἀπὸ τὰ δόλια χεῖλη τῆς πόρνῆς γυναικὸς στάζει μέλι, τὸ ὁποῖον πρὸς στιγμὴν μόνον γλυκαίνει τὸν φάρυγγά σου·

Παρ. 5,4. ἔπειτα ὅμως θα εὗρῃς αὐτὸ πικρότερον ἀπὸ τὴν χολήν καὶ ἀκονισμένον περισσότερον ἀπὸ δίκοπον μαχαίρι, ὥστε νὰ σφάζῃ τοὺς αἰσινέτους.

Παρ. 5,5. Διότι τὰ πόδια τῶν ἀφρόνων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι συγχρωτίζονται με τὴν γυναῖκα αὐτὴν, τοὺς οδηγοῦν στὸν θάνατον

και στον άδην. Τα βήματά των δεν είναι ασφαλή, αλλά διαρκώς γλυστρούν στον κατήφορο του κακού.

Παρ. 5,6. Διότι η αφροσύνη δεν ακολουθεί και δεν οδηγεί εις δρόμους ζωής και σωτηρίας. Τα δε μονοπάτια της είναι εις εσφαλμένες κατευθύνσεις, δυσδιάκριτα δε από εκείνους, που τα ακολουθούν.

Παρ. 5,7. Συ, λοιπόν, παιδί μου, άκουσε τώρα τας σύμβουλάς μου· μη θεωρήσης και μη καταφρονήσης ως αναξίους προσοχής και σημασίας τους λόγους μου.

Παρ. 5,8. Απομάκρυνε από την πονηράν αυτήν γυναίκα την πορείαν σου. Μη πλησίασης ποτέ εις τας θύρας του οίκου της,

Παρ. 5,9. δια να μη παραδώσης την ζωήν σου εις ξένους και την περιουσίαν σου εις τα χέρια ασπλάγχνων.

Παρ. 5,10. Δια να μη πλουτήσουν και χορτάσουν ξένοι από την ιδικήν σου δύναμιν και να μη περιέλθουν οι καρποί των κόπων σου εις οίκον ξένων ανθρώπων.

Παρ. 5,11. Και δια να μη μεταμεληθής ανωφελώς στο τέλος της ζωής σου, όταν πλέον θα έχουν κατατριβή και φθαρή αι σάρκες του σώματός σου από την παραστρατημένην ζωήν.

Παρ. 5,12. Και θα ευρεθής τότε εις την ανάγκην να είπης· “πως εμίσησα την παιδαγωγίαν του Κυρίου και η καρδιά μου παρεξέκλινεν από τους δικαίους και σωτηρίους ελέγχους;

Παρ. 5,13. Δεν ήκουα και δεν υπήκουα εις την φωνήν του παιδαγωγού μου και του διδασκάλου μου. Δεν έκλινα και δεν επλησίαζα το αυτί μου εις τας συμβουλάς του.

Παρ. 5,14. Ολίγον έλλειψε να φθάσω εις την πληρότητα όλων των κακών, να εκτεθώ εις την αποδοκιμασίαν ενώπιον συναθροίσεως πολλού λαού, εν μέσω συναγωγής ανθρώπων”!

Παρ. 5,15. Παιδί μου, πίνε νερό από τα ιδικά σου δοχεία και από το νερό, που βγαίνει από το ιδικόν σου φρέαρ. Ζήσε την ζωήν σου με σωφροσύνην με την νόμιμον σύζυγόν σου.

Παρ. 5,16. Ας μη υπερεκχειλίζουν και χύνωνται τα νερά της ιδικής σου πηγής εις ξένας περιοχάς, αλλά εις τας ιδικάς σου πλατείας ας περνούν και ας ποτίζουν τα νερά σου. Μη τρέχης εις ξένας γυναίκας, αλλά απόλαυσε την χαράν της ζωής σου στο σπίτι σου με την νόμιμον σύζυγόν σου.

Παρ. 5,17. Τα υπάρχοντά σου ας ανήκουν εις σε και μόνον, κανέναν δε άλλος ας μη γίνεται μέτοχος των αγαθών της οικογενειακής σου ζωής. Πρόσεχε να μη σε εκμεταλλεύωνται φαύλαι γυναίκες και πονηροί άνθρωποι.

Παρ. 5,18. Η πηγή του νερού σου ας ανήκη εις σε και μόνον και να ευφραίνεσαι με την γυναίκα, που επήρες ως σύζυγον εκ νεότητός σου.

Παρ. 5,19. Ως προς αξιαγάπητον έλαφον και χαριτωμένον πουλαράκι ας είναι η αγάπη σου και η αναστροφή σου προς αυτήν. Αυτήν και μόνην να θεωρής ανωτέραν από οιανδήποτε άλλην και ας είναι μαζί σου εις όλας τας περιστάσους του βίου σου, διότι ζων με τον σύνδεσμον της αγάπης σου προς αυτήν, θα γίνης μέγας και ευτυχής.

Παρ. 5,20. Μη συναναστρέφεσαι και μη υποδουλώνεσαι εις άλλην γυναίκα, μη καταδεχθής να σε σφίγγουν αι αγκάλαι γυναικός, που δεν σου ανήκει.

Παρ. 5,21. Διότι όλοι αι πράξεις και οι δρόμοι της ζωής του κάθε ανδρός ευρίσκονται ολοφάνεροι ενώπιον των οφθαλμών του Θεού. Ο Θεός παρατηρεί με ακρίβειαν όλας τας ενεργείας του κάθε ανθρώπου.

Παρ. 5,22. Αι παρανομίαι παγιδεύουν και συλλαμβάνουν, σαν μέσα σε δίκτυον, τον κακόν άνδρα. Καθε δε πονηρός άνθρωπος περισφίγγεται συνεχώς από τας επαναλαμβανομένας αμαρτίας του, αι οποίαι καταντούν δι' αυτόν τυραννικόν πάθος.

Παρ. 5,23. Ο ανήθικος θα αποθάνη και θα συγκαταταχθή με τους ακαλλιεργήτους ψυχικώς ανθρώπους. Εξ αιτίας δε του πλήθους των σφαλμάτων της εξάλλου ζωής του ερρίφθη έξω από την μακαρίαν ζωήν και εκάθηκε δια την αφροσύνην του.

Παρ. 30,16. Ετσι αχόρταστος είναι ο άδης, ο έρωσ της γυναικός και η ξηρά γη, η οποία δεν χορταίνει από το νερό της βροχής. Όπως επίσης η θάλασσα και η φωτιά ποτέ δεν θα πουν· Φθάνει, η μεν δια το νερό, η δε δια την καύσιμον ύλην.

There are three things that are never satisfied, four that never say, "Enough!":¹⁶ the grave[a] and a barren womb, a land never filled with water, and fire that doesn't say, "Enough!"

Παρ. 30,18. Τρία πράγματα μου είναι αδύνατον να τα εννοήσω. Το δε τέταρτον ακόμη περισσότερο μου μένει ακατάληπτον.

Παρ. 30,19. Πρώτον τα ίχνη του αετού, που πετά στον αέρα, τον δρόμον του φιδιού που σέρνεται εις τις πέτρες, τους δρόμους του πλοίου που πλέει εις την θάλασσαν, και το περισσότερο ακατάληπτον τας εκτροπάς του νέου ανθρώπου.

Παρ. 30,20. Τέτοιος είναι ο δρόμος και ο τρόπος της μοιχαλίδος γυναικός, η οποία, όταν διαπράξη το αμάρτημα, νίπτεται και διαλαλεί, ότι τίποτε το άτοπον δεν έχει διαπράξει.

Παρ. 31,3. Μη παραδώσης και μη εμπιστευθής τον πλούτον σου εις γυναίκας, διότι ύστερα θα μεταμεληθής πικρά δια την κατασώτευσιν του νου και της περιουσίας σου.

Don't give your strength to women,

Παρ. 31,30. Αι φιλαρέσκειαι της γυναικός είναι ψεύτικα πράγματα και το κάλλος της είναι προσωρινόν και παροδικόν. Διότι μόνον η συνετή και φρονιμος γυναίκα ευλογείται από τον Θεόν. Ας υμνά δε αυτή και ας δοξάζη τον φόβον του Κυρίου.

Charm is deceptive and beauty fleeting, but a woman who fears the Lord is to be praised.

Παρ. 6,32. Ο μοιχός όμως, εξ αιτίας της αφροσύνης του, ετοιμάζει και επιφέρει καταστροφήν εις την ζωήν του.

Παρ. 6,33. Θα υποφέρη πόνους και ευτελισμούς και ατιμώσεις. Η εντροπή δε και η καταισχύνη του δεν θα εξαλειφθή ποτέ στον αιώνα.

Παρ. 6,34. Διότι ο θυμός του ανδρός της μοιχαλίδος γυναικός θα είναι γεμάτος από ζηλότυπον εκδίκησιν εναντίον μοιχού. Δεν θα τον λυπηθή, όταν θα δικάζεται ενώπιον του δικαστηρίου.

Παρ. 6,35. Αδιάλλακτος εις την εχθρότητά του, με κανένα λύτрон δεν θα δεχθή να ανταλλάξη το εναντίον εκείνου μίσος του, ούτε να διαλύση την έχθραν, έστω και αν του προσφερθούν πολλά δώρα.

Παρ. 9,13. Η ασύνετος, η διεφθαρμένη και η αδιάντροπος γυναίκα φθάνει μέχρι του σημείου να στερήται και από αυτό το ψωμί της και να πεινάς. Αυτή δεν ξέρει, τι θα πη εντροπή και σεμνότης.

Παρ. 9,14. Εκάθησεν εμπρός από την θύραν του σπιτιού της, επάνω εις υψηλόν κάθισμα, ώστε να φαίνεται από τους άνδρας, που ευρίσκονται εις τας πλατείας,

Παρ. 9,15. προσκαλεί αυτούς, που διέρχονται και βαδίζουν κατ' ευθείαν τον δρόμον των, λέγουσα·

Παρ. 9,16. "όποιος από σας είναι ανοητότατος και ηλίθιος, ας έλθη κοντά μου. Και αυτούς, οι οποίοι στερούνται και της στοιχειώδους συνέσεως και γνώσεως προτρέπω και τους λέγω·

Παρ. 9,17. Πιάστε και πάρτε στα χέρια σας το κρυφό ψωμί μου και τα απηγορευμένα φαγητά μου. Πιέτε το νοστιμώτατο κλεμμένο νερό μου!"

Παρ. 9,18. Ο άνδρας, που ελκύεται από τα λόγια της και πηγαίνει κοντά της, δεν γνωρίζει ότι οι υλόφρονες και σαρκολάτραι ευρίσκουν εκεί την απώλειαν, και ότι η συνάντησίς της είναι παγίδα, η οποία οδηγεί εις τας εισόδους του άδου.

Παρ. 9,18α. Συ όμως εκτινάξου με μεγάλα πηδήματα μακράν από αυτήν και μη σταματήσεις ουδέ επ' ελάχιστον χρόνον στον τόπον εκείνον. Ούτε δε και να προσηλώσης το βλέμμα σου προς αυτήν.

Παρ. 9,18β. Ετσι όταν συμπεριφερθής και πράξης, θα περάσης, χωρίς να εγγίσης το ξένον και απηγορευμένον αυτό νερό. Θα διαβής τον επικίνδυνον αυτόν ξένον ποταμόν ασφαλῆς.

Παρ. 9,18γ. Κράτησε τον εαυτόν σου μακριά από τα ξένα δολερά ύδατα της αμαρτωλής χαράς και μη πίης νερό από ξένην πηγήν. Μην θελήσης να απολαύσης χαράν με αμαρτωλῶν γυναίκα,

Παρ. 9,18δ ἵνα πολὺν ζήσης χρόνον, προστεθῇ δέ σοι ἔτη ζωῆς. δια να ζήσης ετσι ἐπὶ πολὺν χρόνον και να προστεθούν εις σε πολλὰ ἔτη.

27 Ακούσατε ὅτι λέχθηκε στους αρχαίους (η εντολή): Να μη μοιχεύσεις. 28 Εγώ όμως σας λέω, ὅτι ὅποιος κοιτάει γυναίκα με σαρκική επιθυμία, ἔχει κιόλας διαπράξει μοιχεία μαζί της μέσα στην καρδιά του. 29 Γι' αυτό, αν σε σκανδαλίζει το δεξί σου μάτι, βγάλε το και πέταξέ το ἀπὸ πάνω σου, γιατί σε συμφέρει να καθεῖ ἓνα ἀπὸ τα μέλη σου, παρά να πεταχτεῖ ολόκληρο το σώμα σου στη γέεννα. 30 Κι αν το δεξί σου χέρι σε σκανδαλίζει, κόψε το και πέταξέ το ἀπὸ πάνω σου, γιατί σε συμφέρει να καθεῖ ἓνα ἀπὸ τα μέλη σου, παρά να πεταχτεῖ ολόκληρο το σώμα σου στη γέεννα. 31 Εἰπώθηκε ἀκόμα πως: Ὅποιος χωρίσει τη γυναίκα του, να της δώσει γραπτό διαζύγιο. 32 Εγώ όμως σας λέω πως, ὅποιος χωρίσει τη γυναίκα του για κάθε ἄλλο λόγο ἐκτός ἀπὸ πορνεία, την κάνει μοιχαλίδα, και ὅποιος παντρευτεῖ χωρισμένη γίνεται μοιχός. " (Ματθ. κεφ. 5)

Δεν ξέρετε ὅτι τα σώματά σας εἶναι μέλη του Χριστοῦ; Να πάρω, λοιπόν, τα μέλη λοιπόν του Χριστοῦ και να τα κάνω μέλη πόρνης; Να μη γίνει τέτοιο πράγμα! 16 Ἡ μήπως δεν ξέρετε πως αὐτός που ἔρχεται σε σαρκική επαφή με πόρνη, γίνεται ἓνα σώμα μαζί της; Γιατί, ὅπως λέει η Γραφή: «Οἱ δύο θα γίνουν ἓνα σώμα». 17 Εκείνος, ὅμως, που προσκολλάται στον Κύριο, γίνεται ἓνα πνεῦμα μαζί του. 18 Μακριά ἀπὸ την πορνεία λοιπόν! Ὅποιο ἄλλο ἀμάρτημα κι αν διαπράξει ο ἄνθρωπος, αμαρτάνει ἔξω ἀπ' το σώμα του. Εκείνος, ὅμως, που πορνεύει, αμαρτάνει μέσα στο ἴδιο του το σώμα! 19 Ἡ μήπως δεν ξέρετε ὅτι το σώμα σας εἶναι ναός του Ἁγίου Πνεύματος, που βρίσκεται μέσα σας, που το ἔχετε λάβει ἀπ' το Θεό, κι επομένως δεν σας ανήκει; 20 Γιατί αγορασθήκατε με πληρωμή τιμήματος. Δοξάστε, λοιπόν, πραγματικά το Θεό και με το σώμα σας και με το

πνεύμα σας, τα οποία ανήκουν στο Θεό." (Προς Κορινθίους Α', κεφ. 6)

Σχετικά, τώρα, μ' εκείνα που μου γράψατε, καλό είναι για τον άντρα να μην αγγίζει γυναίκα. 2 Αλλά για να αποφεύγονται όμως περιπτώσεις πορνείας, ας έχει ο κάθε άντρας τη δική του γυναίκα και η κάθε γυναίκα ας έχει το δικό της άντρα. 3 Ο άντρας να δείχνει την κατανόηση που οφείλει στη γυναίκα του. Το ίδιο και η γυναίκα στον άντρα της. 4 Η γυναίκα δεν ορίζει η ίδια το σώμα της, αλλ' ο άντρας της. Το ίδιο κι ο άντρας δεν ορίζει ο ίδιος το σώμα του, αλλ' η γυναίκα του. 5 Μην αποστερείτε ο ένας στον άλλο (τη σωματική επαφή), εκτός αν γίνεται αυτό με σύμφωνη γνώμη και των δύο για λίγο καιρό, για να αφοσιωθείτε στη νηστεία και στην προσευχή. Κατόπιν, όμως, να σμίγεται πάλι σαν αντρόγυνο για να μην σας πειράζει ο Σατανάς εξαιτίας της έλλειψης αυτοκυριαρχίας σας. 6 Μ' αυτό σας το λέω προαιρετικά, όχι σαν εντολή. 7 Θα προτιμούσα όλοι οι άνθρωποι να είναι σαν κι εμένα, αλλά ο καθένας έχει το δικό του χάρισμα από το Θεό. Ο ένας έτσι, ο άλλος αλλιώς. 8 Σχετικά, τώρα, με τους ανύπαντρους και τις χήρες, σας απαντώ πως είναι καλό γι αυτούς να μείνουν ανύπαντροι, όπως κι εγώ. 9 Αν όμως δεν μπορούν μείνουν εγκρατείς, τότε ας παντρευτούν. Είναι προτιμότερο να παντρευτεί κάποιος, παρά να φλέγεται από επιθυμία.....25 Σχετικά τώρα με τους παρθένους (άνδρες ή γυναίκες), ειδική εντολή από τον Κύριο δεν έχω να μεταδώσω. Δίνω, όμως, τη γνώμη μου με την αξιοπιστία που έχω σαν ελεημένος του Κυρίου. 26 Νομίζω, λοιπόν, ότι για την ικανοποίηση της παρούσα ανάγκης, καλά θά είναι ο άνθρωπος να συμπεριφέρεται ως εξής: 27 Έχεις δεθεί με γυναίκα; Μη ζητάς τη διάλυση του δεσμού σου. Είσαι αδέσμευτος; Μη ζητάς γυναίκα. 28 Μα κι αν παντρευτείς, δε σημαίνει πως αμάρτησες. Κι αν μία γυναίκα παρθένος παντρευτεί, δε σημαίνει πως αμάρτησε. Θα έχουν, όμως, και θλίψεις εξ αιτίας της σάρκας τους όσοι παντρεύονται, κι εγώ νοιάζομαι για σας." (Προς Κορινθίους Α, κεφ. 7)

«...ο πλάσας απ' αρχής άρσεν και θήλυ έπλασεν αυτούς ... και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν, ώστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρξ. Εκείνο λοιπόν το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζει». (Ματθ.ιθ:4,5,6)

«Ο Μωυσής συνεχώρησε να γράψη έγγραφον διαζυγίου, και να χωρισθή αυτήν... απ' αρχής όμως της κτίσεως, άρσεν και θήλυ

εποίησεν αυτούς ο Θεός ...Εκείνο λοιπόν το οποίο ο Θεός συνέξευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζη» (Μάρκ.ι:4-9)

«Όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, και νυμφευθή άλλην, πράττει μοι-χείαν εις αυτήν. Και εάν γυνή χωρισθή τον άνδρα αυτής και συζευχθή με άλλον, μοιχείεται». (Μάρκ.ι:11)

«Πας όστις χωρίζεται την γυναίκα αυτού και νυμφεύεται άλλην, μοιχείει, και πας όστις νυμφεύεται κεχωρισμένην από ανδρός, μοιχείει» (Λουκ.ις:18).

«Ερρέθη προς τούτοις, ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, ας δώση εις αυτήν διαζύγιον. Εγώ όμως σας λέγω, ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, παρεκτός λόγου πορνείας, κάμνει αυτήν να μοιχείηται, και όστις λάβη γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός» (Ματθ.ε:31,32).

«Εις δε τους νενυμφευμένους παραγγέλλω, ουχί εγώ αλλά ο Κύριος, να μη χωρισθή η γυνή από του ανδρός αυτής. Αλλ' εάν και χωρισθή, ας μένη άγαμος, ή ας συνδιαλλαγή με τον άνδρα, και ο ανήρ να μη αφήνη την εαυτού γυναίκα» (Α΄Κορ.ζ:10 – 11).

ΠΑΡ ιβ.3. Η ενάρετος γυνή είναι στέφανος εις τον άνδρα αυτής· η δε προξενούσα αισχύνην είναι ως σαπρία εις τα οστά αυτού.

ΠΑΡ ιδ.1. Αι σοφαί γυναίκες οικοδομούν τον οίκον αυτών· η δε άφρων κατασκάπτει αυτόν δια των χειρών αυτής.

ΠΑΡ ιη.22. Όστις εύρηκε γυναίκα, εύρηκεν αγαθόν, και απήλαυσε χάριν παρά Κυρίου.

ΠΑΡ ιθ.14. Οίκος και πλούτη κληρονομούνται εκ των πατέρων· αλλ'η φρόνιμος γυνή παρά Κυρίου δίδεται.

ΠΑΡ κα.19. Καλύτερον να κατοική τις εν γή ερήμω, παρά μετά γυναικός φιλέριδος και θυμώδους.

ΕΦΕΣ ε.22. δεν εκτίσθη ο ανήρ δια την γυναίκα, αλλ' η γυνή δια τον άνδρα....Αι γυναίκες υποτάσσεσθε εις τους άνδρας σας, ως εις τον Κύριον· 23 διότι ο ανήρ είναι κεφαλή της γυναικός, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. 24 Αλλά καθώς η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν, ούτω και αι γυναίκες ας υποτάσσωνται εις τους άνδρας αυτών κατά πάντα. ...33 Πλήν και σείς οι καθ'ένα, έκαστος την εαυτού γυναίκα ούτως ας αγαπά ως εαυτόν· η δε γυνή ας σέβηται τον άνδρα.

Α'ΤΙΜ β.9 Ωσαύτως και αι γυναίκες με στολήν σεμνήν, με αιδώ και σωφροσύνην να στολίζωσιν εαυτάς, ουχί με πλέγματα, ή χρυσόν, ή μαργαρίτας, ή ενδυμασίαν πολυτελή· 10 αλλά (το οποίον πρέπει εις γυναίκας επαγγελλομένης θεοσέβειαν), με έργα αγαθά. 11 Η γυνή ας μανθήνη εν ησυχία μετά πάσης υποταγής·

ΤΙΤ β.4 δια να νουθετώσι τας νέας πρέπει να είναι φίλανδροι, φιλότεκνοι, 5 σώφρωνες, καθαραί, οικοφύλακες, αγαθαί, ευπειθείς εις τους ιδίους αυτών άνδρας, δια να μη βλασφημείται ο λόγος του Θεού.

Α'ΠΕΤ γ.1-6. Ομοίως αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας υμών, ίνα και εάν τινές απειθώσιν εις τον λόγον, κερδηθώσιν άνευ του λόγου δια της διαγωγής των γυναικών, 2 αφού ίδωσι την μετά φόβου καθαράν διαγωγήν σας. 3 Των οποίων ο στολισμός ας ήναι ουχί ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσίων, ή της ενδύσεως των ιματίων, 4 αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδιάς κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον. 5 Διότι ούτω ποτέ και αι άγιοι γυναίκες, αι ελπίζουσαι επί τον Θεόν, εστόλιζον εαυτάς υποτασσόμεναι εις τους άνδρας αυτών. 6 Καθώς η Σάρρα υπήκουσεν εις τον Αβραάμ, καλούσα αυτόν κύριον· της οποίας σείς εγεννήθητε τέκνα, αγαθοποιούσαι και μη φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

Ο ΘΥΜΟΣ

Ψαλ. 36,8. Παύσε να αγανακτήης δι' αυτόν. Αφησε κατά μέρος κάθε θυμόν. Πρόσεξε, μη τον ζηλεύης, ώστε και συ να σκέπτεσαι πονηρά, όπως εκείνος.

Don't give in to worry or anger; it only leads to trouble.

«Η έναρξη της φιλονικίας είναι σαν να ελευθερώνει κανείς νερά· γι' αυτό, προτού ξεσπάσει ο καβγάς, σήκω και φύγε».—Παροιμίες 17:14.

The start of a quarrel is like letting out water, so drop the dispute before it breaks out.

Παρ. 26,20. Με τα πολλά τα ξύλα μεγαλώνει και αναλάμπει περισσότερον η φωτιά. Οπου όμως δεν υπάρχει δίβουλος και εριστικός άνθρωπος, εκεί είναι άγνωστος η φιλονεικία και επικρατεί ησυχία.

Παρ. 26,21. Η εσχάρα ξανάβει και ζωηρεύει τα κάρβουνα και τα ξύλα δυναμώνουν τη φωτιά. Έτσι ο υβριστής και κακολόγος άνθρωπος εξεγείρει φιλονεικίας και μάχας, όπου ευρίσκεται.

Without wood, a fire goes out; without gossip, quarreling stops.²¹ Charcoal keeps the embers glowing, wood keeps the fire burning, and troublemakers keep arguments alive.

Παρ. 14,29. Ο πράος, ο υπομονητικός και με αυτοκυριαρχία άνθρωπος έχει πολλήν φρόνησιν. Ενῶ ο μικρόψυχος και ευέξαπτος είναι παρά πολύ ανόητος.

Παρ. 14,30. Ο πράος και υπομονητικός άνθρωπος είναι ο καλύτερος ιατρός των πόνων της καρδιάς των άλλων. Σκουλήκι δέ που κατατρώνει τα κόκκαλα των ανθρώπων, είναι η ευερέθιστος και εύθικτος καρδιά.

If you stay calm, you are wise, but if you have a hot temper, you only show how stupid you are.³⁰ Peace of mind makes the body healthy, but jealousy is like a cancer.

Εφ. 4,26. ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν,

“Ὀργίζεσθε, ὅχι ὅταν θίγεται ὁ ἐγωϊσμός σας καὶ τὸ συμφέρον σας, ἀλλὰ ὅταν διαβάλλεται ὁ Θεός καὶ ἡ ἀλλήθεια του, ὁπότε ἡ ὀργή σας θὰ ἔχη ἱερὸν κίνητρον, θὰ στρέφεται κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ δὲν θὰ ἀποτελή ἁμαρτίαν”. Εἰς ὅμως συμβή καὶ ἐξοργισθῇτε μεταξύ σας, ἀς μὴ προφθάσῃ νὰ δύσῃ ὁ ἥλιος, πρὶν συμφιλιωθῇτε.

Εφ. 4,27. Καὶ μὴ δίδετε τόπον καὶ ευκαιρίαν στὸν διάβολον, νὰ εἰσχωρῇ μεταξύ σας.

26 Be angry without sinning.[c] Don't let the sun set on your anger.
27 Don't provide an opportunity for the devil.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ΨΑΛΜ δ.7 Εδωκας μεγαλητέραν ευφροσύνην εις την καρδίαν μου, παρ' ὅσην απολαμβάνουσιν αυτοί, ὅταν πληθύνηται ὁ σίτος αὐτῶν καὶ ὁ οἶνος αὐτῶν.

ΠΑΡ κβ.1 Προτιμότερον ὄνομα καλὸν παρά πλοῦτη μεγάλα, χάρις ἀγαθὴ παρά ἀργύριον καὶ χρυσίον.

ΠΑΡ λ.7 Δύο ζητῶ ἀπὸ σου, Μὴ ἀρνηθῇς ταῦτα εἰς ἐμέ πρὶν ἀποθάνω, 8 ματαιότητα καὶ λόγον ψευδὴ μάκρυνε ἀπ' ἐμοῦ, πτωχεῖαν καὶ πλούτον μὴ δώσης εἰς ἐμέ, τρέφε με με αὐτάρκη τροφήν 9 μήποτε χορτασθῶ, καὶ σε ἀρνηθῶ, καὶ εἰπῶ, Τίς εἶναι ὁ Κύριος; ἢ μήποτε εὐρεθεῖς πτωχὸς κλέψω, καὶ λάβω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου ἐπὶ ματαίῳ.

ΕΚΚΛ δ.8 υπάρχει τις και δεν έχει δεύτερον· ναι, δεν έχει ούτε υιόν, ούτε αδελφόν και όμως δεν παύει από παντός του μόχθου αυτού, μάλιστα ο οφθαλμός αυτού δεν χορταίνει πλούτου, και δεν λέγει: Διά τίνα κοπιάζω, και στερώ την ψυχήν μου από αγαθών; Και τούτο είναι ματαιότης, και περισπασμός λυπηρός.

ΣΟΦ α.18 Αλλ' ουδέ το αργύριον αυτών, ουδέ το χρυσίον αυτών θέλει δυνηθή να λυτρώση αυτούς εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου.

ΜΑΤΘ ς.19 Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γής, όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει, και όπου κλέπται διατρυπούσι και κλέπτουσιν, 20 αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανών, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει, και όπου κλέπται δεν διατρυπούσιν, ουδέ κλέπτουσιν. 21 Επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας.

ΜΑΤΘ ς.33 Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού, και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή.

ΜΑΤΘ ιγ.22 Ο δε εις τας ακάνθας σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον, έπειτα η μέριμνα του αιώνος τούτου, και η απάτη του πλούτου συμπνίγει τον λόγον, και γίνεται άκαρπος.

ΜΑΤΘ ιθ.23 Και ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτού, Αληθώς σας λέγω, ότι δυσκόλως θέλει εισέλθει πλούσιος εις την βασιλείαν των ουρανών. 24 Και πάλιν σας λέγω, ευκολώτερον είναι να περάση κάμηλος διά τρυπήματος βελόνης, παρά πλούσιος να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού.

ΛΟΥΚ ιβ.13 Είπε δε τις προς αυτόν εκ του όχλου, Διδάσκαλε, ειπέ προς τον αδελφόν μου να μοιρασθή μετ' εμού την κληρονομίαν. 14 Ο δε είπε προς αυτόν, άνθρωπε, τις με κατέστησεν δικαστήν ή μεριστήν εφ' υμάς; 15 Και είπε προς αυτούς, Προσέχετε και φυλάττεσθε από της πλεονεξίας, διότι εάν τις έχη περισσά, η ζωή αυτού δεν συνίσταται εκ των υπάρχόντων αυτού.

ΛΟΥΚ ιβ.16 Είπε δε προς αυτούς παραβολήν, λέγων, Ανθρώπου τινός πλουσίου ευτύχησαν τα χωράφια. 17 Και διελογίζετο εν εαυτώ, λέγων, Τι να κάμω; διότι δεν έχω που να συνάξω τους καρπούς μου. 18 Και είπε, Τούτο θέλω κάμει, θέλω χαλάσει τας αποθήκας μου, και θέλω οικοδομήσει μεγαλητέρας, και συνάξει εκεί πάντα τα γεννήματά μου και τα αγαθά μου 19 και θέλω ειπεί προς την ψυχήν μου, Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά εναποτεταμιευμένα δι' έτη πολλά. αναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου. 20 Είπε δε προς αυτόν ο Θεός, άφρον, ταύτην την νύκτα την ψυχήν σου απαιτούσιν από σου, όσα δε ητοίμασας, τίνος θέλουσιν είσθαι; 21 Ούτω θέλει είσθαι όστις θησαυρίζει εις εαυτόν, και δεν πλουτεί εις Θεόν.

Α'ΤΙΜ ς.6 Μέγας δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια μετ' αυταρκείας. 7 Διότι δεν εφέραμεν ουδέν εις τον κόσμον, φανερόν ότι ουδέ δυνάμεθα να εκφέρομεν τι. 8 Έχοντες δε διατροφάς και σκεπάσματα, ας αρκώμεθα εις ταύτα. 9 Όσοι δε θέλουσι να πλουτώσι, πίπτουσιν εις πειρασμόν και παγίδα, και εις επιθυμίας πολλές ανοήτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουνι τους ανθρώπους εις όλεθρον και απώλειαν. 10 Διότι ρίζα πάντων των κακών είναι η φιλαργυρία, την οποίαν τινές ορεγόμενοι,απεπλανήθησαν από της πίστεως, και διαπέρασαν εαυτούς με οδύνας πολλές.....17 Εις τους πλουσίους του κόσμου τούτου παράγγελλε να μη υψηλοφρονώσι, μηδέ να ελπίζωσιν επί την αδηλότητα του πλούτου, αλλ' επί τον Θεόν τον ζώντα, όστις δίδει εις ημάς πλουσίως πάντα εις απόλαυσιν 18 να αγαθοεργώσι, να πλουτώσιν εις καλά έργα, να ήναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, 19 θησαυρίζοντες εις εαυτούς θεμέλιον καλόν εις το μέλλον, διά να απολαύσωσι την αιώνιον ζωήν. EBP ιγ.5 Ο τρόπος σας έστω αφιλάργυρος, αρκείσθε εις τα παρόντα, διότι αυτός είπε, Δεν θέλω σε εγκαταλείψει.

ΠΕΡΙ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΨΑΛΜ λθ.1 ΕΙΠΑ, θέλω προσέχει εις τας οδούς μου, διά να μη αμαρτάνω διά της γλώσσης μου, θέλω φυλάττει το στόμα μου με χαλινόν...

ΨΑΛΜ ρμα.3 Βάλε Κύριε, φυλακήν εις το στόμα μου, φύλαττε την θύραν των χειλέων μου.

ΠΑΡ ι.19 Εν τη πολυλογία δεν λείπει αμαρτία, αλλ'όστις κρατεί τα χείλη αυτού, είναι συνετός.

ΠΑΡ ιγ.2 3 Ο φυλάττων το στόμα αυτού διαφυλάττει την ζωήν αυτού ■ ο δε ανοίγων προπετώς τα χείλη αυτού θέλει απολεσθή.

ΠΑΡ ιζ.27 28 Και αυτός ο άφρων, όταν σιωπά, λογίζεται σοφός και ο κλείων τα χείλη αυτού, συνετός.

ΠΑΡ κ.19 Ο σπερμολόγος περιερχόμενος αποκαλύπτει τα μυστικά, διά τούτο μη σμίγυ μετά του πλατύνοντος τα χείλη αυτού.

ΜΑΤΘ ς.7 Όταν δε προσεύχεσθε, μη βαττολογήσητε, ως οι εθνικοί, διότι νομίζουνι ότι με την πολυλογίαν αυτών θέλουσιν εισακουσθή.

ΜΑΤΘ ιβ.34 Γεννήματα εκιδνών, πώς δύνασθε να λαλείτε καλά, όντες πονηροί; διότι εκ του περισσεύματος της καρδιάς λαλεί το στόμα. 35 Ο καλός άνθρωπος, εκ του καλού θυσαυρού της καρδιάς αυτού εκβάλ λει τα καλά ■ και ο πονηρός άνθρωπος εκ του πονηρού θησαυρού εκβάλλει τα πονηρά. 36 σας λέγω δε, ότι διά πάντα αργόν λόγον τον οποίον ήθελον λαλήσει οι άνθρωποι, θέλουσιν αποδώσει

λόγον δι'αυτόν εν ημέρα κρίσεως. 37 Διότι εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθή, και εκ των λόγων σου θέλεις καταδικασθή.

ΙΑΚ α.19 Λοιπόν αδελφοί μου αγαπητοί, ας είναι πās άνθρωπος ταχύς εις το να ακούη, βραδύς εις το να λαλή.**ΙΑΚ α.26** Εάν τις μεταξύ σας νομίζη ότι είναι θρήσκος, και δεν χαλινόνη την γλώσσαν αυτού, αλλ'απατά την καρδίαν αυτού, τούτου η θρησκεία είναι ματαία.

ΙΑΚ γ.2 Εάν τις δεν πταίη εις λόγον, ούτος είναι τέλειος ανήρ, δυνατός να χαλιναγωγήσῃ και όλον το σώμα. Ιδού τους χαλινούς βάλλομεν εις τα στόματα των ίππων, διά να πείθονται εις ημάς, και μεταφέρονεν όλον το σώμα αυτών. 4 Ιδού και τα πλοία, όντα τόσον μεγάλα, και υπό σφοδρών ανέμων ελαυνόμενα, μεταφέρονται υπό ελαχίστου πηδαλίου, όπου αν θέλει η επιθυμία του κυβερνώντος. 5 ούτω και η γλώσσα είναι μικρόν μέλος, όμως μεγαλαυχεί. Ιδού ολίγον πύρ πόσον μεγάλην ύλην ανάπτει 6 και η γλώσσα πύρ είναι, ο κόσμος της αδικίας. Ούτω μεταξύ των μελών ημών η γλώσσα είναι η μολύνουσα όλον το σώμα, και φλογίζουσα τον τροχόν του βίου, και φλογιζομένη υπό της γεέννης. 7 Διότι πάν είδος θηρίων και πτηνών, ερπετών και θαλασσίων, δαμάζεται, και εδαμάσθη υπό της ανθρωπίνης φύσεως 8 την γλώσσαν όμως ουδείς των ανθρώπων δύναται να δαμάσῃ 9 είναι ακράτητον κακόν, μεστή θανατηφόρου φαρμάκου. 9 Δι'αυτής ευλογούμεν τον Θεόν και Πατέρα, και δι'αυτής καταρώμεθα τους ανθρώπους τους καθ'ομοίωσιν Θεού πλασθέντας. 10 Εκ του αυτού στόματος εξέρχεται ευλογία και κατάρα. Δεν πρέπει αδελφοί μου, ταύτα να γίνονται ούτω. 11 Μήπως εκ της αυτής πηγής αναβρύει το γλυκό και το πικρόν;

Α'ΠΕΤ γ.10 διότι όστις θέλει να αγαπά την ζωήν, και ίδη ημέρας αγαθάς, ας παύσῃ την γλώσσαν αυτού από κακού, και τα χείλη αυτού από του να λαλώσι δόλον.

Προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης που εκπληρώθηκαν στο πρόσωπο του Ιησού Χριστου.

ΣΤΗ ΓΕΝΕΣΗ, ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΠΑΤΟΡΙΚΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ, Ο ΘΕΟΣ ΛΕΕΙ ΣΤΟ ΦΙΔΙ (ΣΑΤΑΝΑ) ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΣΤΗΝ ΣΤΑΥΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ:3, 15, «και θα στήσω έχθρα ανάμεσα σε σένα και στη γυναίκα, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της· Εκεινος θα σου συντρίψει το κεφάλι, κι εσύ θα του πληγώσεις τη φτέρνα».

4. Ο Μεσσίας θα έκανε τη θριαμβευτική Του είσοδο στην Ιερουσαλήμ καβάλα πάνω σε ένα γαϊδουράκι: «Χαίρε σφόδρα,

θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, δίκαιος καὶ σῶζων αὐτός, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον». «Ἐχε χαρὰ μεγάλη, θυγατέρα Σιών. Να αλαλάξεις θυγατέρα Ἱερουσαλήμ. Δες! Ὁ Βασιλιάς σου ἔρχεται σε σένα! Αὐτός εἶναι δίκαιος καὶ σῶζει. Εἶναι πρᾶος καὶ κάθεται πάνω σε γαῖδουράκι» (*Ζαχαρίας 9:9*). Ἡ θριαμβευτικὴ εἰσοδος τοῦ Χριστοῦ περιγράφεται στο εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννη 12:13-14. Λέει ὅτι, ὁ λαὸς πήρε φοινικόκλαδα καὶ βγήκε νὰ τον προὔπαντήσῃ κραυγάζοντας: «Δοξολογεῖτε! Εὐλογημένος αὐτός που ἔρχεται στο ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ Βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ. Κι ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ βρῆκε ἕνα γαῖδουράκι, κάθισε πάνω σ'αυτό, ὅπως λέει ἡ Γραφή».

5. Ὁ Μεσσίας θὰ τραυματιζόταν, θὰ ταλαιπωριόταν καὶ θὰ δερνόταν: «οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἐν κακώσει. αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· παιδεῖα εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν». «Ἀλλὰ αὐτὸς τραυματίστηκε γιὰ τὶς δικές μας ἀνομίες. Τὴν τιμωρία που ἔφερε τὴ δική μας εἰρήνη, αὐτὸς τὴν υπέστη, καὶ με τὶς δικές του πληγές ἐμεῖς γιὰ τρευτήκαμε» (*Ἠσαΐας 53:4-5*). Ἡ προφητεία αὕτη εκπληρώθηκε με τὸν βάρβαρο βασανισμό τοῦ Χριστοῦ πρὶν καὶ κατὰ τὴ σταύρωση Του. Διαβάζουμε στὴν Καινὴ Διαθήκη ὅτι, ὁ Χριστός, πρὶν ἀπὸ τὴ σταύρωση Του, δάρθηκε με 39 ραβδισμούς.

6. Ὁ Μεσσίας θὰ πέθαινε με θάνατο σταυρικό: «ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με, ὥρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας». 21,17. «Γιατί, σκυλιά με περικύκλωσαν, σύναξη πονηρῶν ἀνθρώπων με περιτριγύρισε. Τρύπησαν τὰ χέρια μου καὶ τὰ πόδια μου» (*Ψαλμός 22:16*). Τόσο ἡ Ἁγία Γραφή, ὅσο καὶ ἡ ἱστορία μαρτυροῦν ὅτι ὁ Χριστός πέθανε καρφωμένος στα χέρια καὶ στα πόδια.

7. Στὸ Μεσσία θὰ προσφερόταν ξύδι νὰ πιεῖ: «Κι ἔδωσαν σ'εμένα χολή, γιὰ φαγητό, καὶ στὴ δίψα μου με πότισαν ξύδι» (*Ψαλμός 69:21*). Ὅταν σταυρώθηκε ὁ Χριστός κι ἐνῶ βρισκόταν πάνω στο σταυρό, δίψασε. Φώναξε: «Διψάω»! Στὸ κατὰ Ἰωάννην 19:29 διαβάζουμε σχετικὰ: «Εκεῖ, λοιπόν, υπήρχε ἕνα δοχεῖο γεμάτο με ξύδι. Εκείνοι, τότε, ἀφοῦ γέμισαν ἕνα σφουγγάρι με ξύδι καὶ τὸ περιτύλιξαν σ' ἕνα κλαδί ἀπὸ ὕσωπο, τὸ ἔφεραν στο στόμα τοῦ Ἰησοῦ».

8. Τα ρούχα Του θὰ τὰ ἐβάζαν σὲ κλῆρο: «διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον». 21,19. «Μοιράστηκαν τὰ ρούχα μου μεταξύ τους, καὶ τὸ ρουχισμό μου τὸν ἔβαλαν σὲ κλήρωση» (*Ψαλμός 22:18*). Ὅταν σταυρώθηκε ὁ Χριστός,

οι στρατιώτες μοιράστηκαν τον ρουχισμό Του, βάζοντας τον σε κλήρο». (Μάρκος 15:24).

9. Κανένα από τα οστά Του δεν θα έσπαζε: «ὅστοῦν οὐ συντρίψετε (ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΝΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ) ἀπ' αὐτοῦ», Εξ 12:10. Σε άλλο σημείο της Π.Διαθήκης: «Αυτός προστατεύει όλα τα οστά του. Κανένα ἀπ' αυτά δεν θα συντριφθεί» (Ψαλμός 34:20). Η προφητεία αυτή εκπληρώθηκε με τον εκπληκτικότερο τρόπο. Μετά που σταυρωνόταν ένα πρόσωπο κι έμενε κρεμασμένο πάνω στο σταυρό όλη τη μέρα, ήταν η συνήθεια των Ρωμαίων να σπάζουν τα σκέλη του. Αυτό έκαναν για να επισπεύσουν το θάνατο, ώστε οι στρατιώτες να πάνε γρηγορότερα στον καταυλισμό τους. Ο ξαφνικός και ανυπόφορος πόνος σόκαρε στις περισσότερες περιπτώσεις τον κατάδικο, επισπεύδοντας το θάνατο του. Οι Ρωμαίοι στρατιώτες έσπασαν τα σκέλη των δύο ληστών, που είχαν σταυρώσει μαζί με τον Χριστό. Όταν ήρθαν στον Χριστό, απόρησαν που Αυτός είχε ήδη πεθάνει. Αντί λοιπόν να Του σπάσουν τα σκέλη, απλώς έμπηξαν ένα ξίφος στο πλευρό Του, εκπληρώνοντας έτσι μέχρι και την παραμικρή λεπτομέρεια την προφητεία, ότι τα σκέλη Του δεν θα σπάζονταν. Αυτή η εκπλήρωση ιστορείται στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, 19:33.

10. Ο Μεσσίας θ' ανασταινόταν από τους νεκρούς «ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ᾗδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν». 15,10. «Γιατί, δε θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου στον Άδη, κι ούτε θα αφήσεις τον όσιό σου να φθαρεί» (Ψαλμός 16:10). Παρόλο που ο τάφος του Χριστού φυλαγόταν από μια στρατιωτική φρουρά, μετά από τρεις μέρες, Αυτός αναστήθηκε. Οι αρχιερείς πλήρωσαν τους στρατιώτες για να πουν ψέματα, ισχυριζόμενοι ότι οι μαθητές του Χριστού ήρθαν κι έκλεψαν το σώμα Του τη νύχτα. Τις επόμενες 40 μέρες, ο Χριστός εμφανίστηκε σε πολλούς ανθρώπους, σε διαφορετικές περιπτώσεις. Σε μια ἀπ' αυτές, πάνω από 500 άνθρωποι μαζί Τον είδαν.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ, ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙΜΕΝΑΝ ΤΟΝ ΜΕΣΣΙΑ ΩΣ ΕΠΙΓΕΙΟ ΒΑΣΙΛΙΑ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΔΕΧΘΟΥΝ ΤΟΝ ΨΕΥΤΙΚΟ ΜΕΣΣΙΑ ΤΟΥΣ, ΑΛΛΑ, ΕΙΣ ΠΕΙΣΜΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΤΩΝ, Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΜΕΣΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, «Ο ΩΝ, Ο ΗΝ ΚΑΙ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ».

ΑΡΙΘΜΟΙ, 24, 9 κατακλιθεις ανεπαυστο ως λεων και ως σκυμνος τις αναστησει αυτον οι ευλογουντες σε ευλογηνται και οι καταρωμενοι σε κεκατηρανται

Και όταν ξάπλωσε, κοιμήθηκε σαν λιοντάρι, και σαν σκύμνος λιονταριού· ποιος θα τον ξυπνήσει; Ευλογημένος εκείνος που σε ευλογεί και καταραμένος εκείνος που σε καταριέται.

He took his sleep stretched out like a lion, and like a she-lion: by whom will his rest be broken? May a blessing be on everyone who gives you blessing, and a curse on everyone by whom you are cursed.

24, 17, ανατελει αστρον εξ ιακωβ και αναστησεται ανθρωπος εξ ισραηλ και θραυσει τους αρχηγους μωαβ και προνομευσει παντας υιους σηθ

αστέρι θα ανατείλει από τον Ιακώβ, και θα αναστηθεί σκήπτρο από τον Ισραήλ, Και θα πατάξει τους αρχηγούς τού Μωάβ, και θα εξολοθρεύσει όλους τούς γιους τού Σηθ.

a star will come out of Jacob, and a rod of authority out of Israel, sending destruction to the farthest limits of Moab and on the head of all the sons of Sheth.

Τι Λέει η Αγία Γραφή για την Ομοφυλοφιλία;

Ως Δημιουργός των ανθρώπων, ο Θεός όρισε ότι σεξουαλικές σχέσεις θα μπορούσαν να έχουν μόνο άτομα του αντίθετου φύλου τα οποία θα ήταν παντρεμένα μεταξύ τους. (Γένεση 1:27, 28· Λευιτικό 18:22· Παροιμίες 5:18, 19) Η Αγία Γραφή καταδικάζει οποιαδήποτε σεξουαλική δραστηριότητα που λαβαίνει χώρα έξω από το γάμο ενός άντρα και μιας γυναίκας, είτε αυτή είναι ομοφυλοφιλική είτε ετεροφυλοφιλική. (1 Κορινθίους 6:18) Αυτό περιλαμβάνει τη συνουσία, το χάιδεμα των γεννητικών οργάνων του άλλου ατόμου και το στοματικό ή το πρωκτικό σεξ.

Παρότι η Αγία Γραφή αποδοκιμάζει τις ομοφυλοφιλικές πράξεις, δεν δικαιολογεί την ομοφοβία, δηλαδή το μίσος για τους ομοφυλόφιλους ή τις διακρίσεις σε βάρος τους. Απεναντίας, δίνει στους Χριστιανούς την εντολή να σέβονται όλους τους ανθρώπους.—1 Πέτρου 2:17.

ΑΜΝΩΝ ΚΑΙ ΘΑΜΑΡ

ΒΑΣ. Β΄, 13. Ο Αβεσσαλώμ ο γιος τού Δαβίδ είχε μια ωραία αδελφή, με το όνομα Θάμαρ, και ο Αμνών, ο γιος τού Δαβίδ, την αγάπησε.² Και ο Αμνών έπασχε τόσο, ώστε αρρώστησε για την (ΕΤΕΡΟΘΑΛΗ) αδελφή του τη Θάμαρ· επειδή, ήταν παρθένα, και φαινόταν στον Αμνών δυσκολότατο να κάνει κάτι σ' αυτή.³ Είχε δε ο Αμνών έναν φίλο, που ονομαζόταν Ιωναδάβ, γιος τού Σαμαά, αδελφού τού Δαβίδ· ο δε Ιωναδάβ ήταν άνθρωπος υπερβολικά πανούργος.⁴ Και του είπε: Γιατί εσύ, γιε του βασιλιά, αδυνατίζεις τόσο καθημερινά;

Δεν θα το φανερώσεις σε μένα; Και ο Αμνών τού είπε: Αγαπάω τη Θάμαρ, την αδελφή τού Αβεσσαλώμ, του αδελφού μου.⁵ Και ο Ιωναδάβ τού είπε: Πλάγιασε επάνω στο κρεβάτι σου, και προσποιήσου τον άρρωστο· και όταν ο πατέρας σου έρθει και σε δει, πες του: Ας έρθει, παρακαλώ, η Θάμαρ η αδελφή μου, και ας μου δώσει να φάω, και ας ετοιμάσει μπροστά μου το φαγητό, για να δω, και να φάω από το χέρι της.⁶ Και ο Αμνών πλάγιασε, και προσποιήθηκε τον άρρωστο· και όταν ο βασιλιάς ήρθε να τον δει, είπε ο Αμνών στον βασιλιά: Ας έρθει, παρακαλώ, η Θάμαρ η αδελφή μου, και ας κάνει μπροστά μου δύο τηγανίτες, για να φάω από το χέρι της.⁷ Και ο Δαβίδ έστειλε στο σπίτι προς τη Θάμαρ, λέγοντας: Πήγαινε τώρα στο σπίτι τού αδελφού σου Αμνών, και ετοίμασέ του φαγητό.⁸ Και η Θάμαρ πήγε στο σπίτι τού αδελφού της Αμνών, που ήταν πλავισμένος· και πήρε το αλεύρι, και ζύμωσε, και έκανε τηγανίτες μπροστά του, και έψησε τις τηγανίτες.⁹ Έπειτα, πήρε το τηγάνι, και τις κένωσε μπροστά του· όμως, δεν θέλησε να φάει. Και ο Αμνών είπε: Βγάλτε κάθε άνθρωπο από μπροστά μου. Και βγήκαν απ' αυτόν όλοι.¹⁰ Και είπε ο Αμνών στη Θάμαρ: Φέρε το φαγητό μου στον κοιτώνα, για να φάω από το χέρι σου. Και η Θάμαρ πήρε τις τηγανίτες που έκανε, και τις έφερε στον κοιτώνα στον Αμνών τον αδελφό της.¹¹ Και όταν του πρόσφερε σ' αυτόν να φάει, την έπιασε, και της είπε: Έλα, κοιμήσου μαζί μου, αδελφή μου.¹² Κι εκείνη τού είπε: Μη, αδελφέ μου, μη με ταπεινώσεις· επειδή, τέτοιο πράγμα δεν πρέπει να γίνει στον Ισραήλ· μη κάνεις αυτή την αφροσύνη.¹³ Κι εγώ, πώς θα εξαλείψω το όνειδός μου; Αλλά, κι εσύ θα είσαι σαν ένας από τους άφρονες στον Ισραήλ· τώρα, λοιπόν, παρακαλώ, μίλησε στον βασιλιά· επειδή, δεν θα με αρνηθεί σε σένα.¹⁴ Δεν θέλησε, όμως, να ακούσει στη φωνή της· αλλά, ασκώντας μεγαλύτερη δύναμη από εκείνη, τη βίασε, και κοιμήθηκε μαζί της.¹⁵ **Τότε ο Αμνών τη μίσησε με μίσος υπερβολικά μεγάλο· ώστε το μίσος, με το οποίο τη μίσησε, ήταν μεγαλύτερο από την αγάπη, με την οποία την είχε αγαπήσει.** Και ο Αμνών τής είπε: Σήκω, πήγαινε.¹⁶ Κι εκείνη του είπε: Δεν υπάρχει αιτία· αυτό το κακό, το να με αποβάλεις, είναι μεγαλύτερο του άλλου, που έπραξες σε μένα. Δεν θέλησε, όμως, να την εισακούσει.¹⁷ Και φώναξε τον νέο, που τον υπηρετούσε, και είπε: Βγάλ' την τώρα έξω από μένα, και βάλε τον μοχλό στη θύρα πίσω της.¹⁸ Και ήταν ντυμένη με χιτώνα ποικιλόχρωμο, επειδή οι θυγατέρες του βασιλιά, οι παρθένες, τέτοια επενδύματα ντύνονταν. Και ο υπηρέτης του την έβγαλε έξω, και έβαλε τον μοχλό στη θύρα πίσω της.¹⁹ Και παίρνοντας η Θάμαρ στάχτη επάνω στο κεφάλι της, και σχίζοντας τον ποικιλόχρωμο

χιτώνα, που είχε επάνω της, και βάζοντας τα χέρια της επάνω στο κεφάλι της, έφευγε περπατώντας και κρίζοντας.²⁰ Και ο Αβεσσαλώμ ο αδελφός της είπε σ' αυτή: Μήπως ο Αμνών ο αδελφός σου βρέθηκε μαζί σου; Όμως, τώρα, σώπασε αδελφή μου· αδελφός σου είναι· μη καταθλίβεις την καρδιά σου γι' αυτό το πράγμα. Και η Θάμαρ καθόταν σε κατάσταση χηρείας στο σπίτι του αδελφού της, του Αβεσσαλώμ.²¹ Και όταν ο βασιλιάς Δαβίδ άκουσε όλα αυτά τα πράγματα, θύμωσε υπερβολικά.²² Ο δε Αβεσσαλώμ δεν μίλησε με τον Αμνών, ούτε καλό ούτε κακό· επειδή, ο Αβεσσαλώμ μισούσε τον Αμνών, για τον λόγο ότι ταπείνωσε την αδελφή του τη Θάμαρ.²³ Και ύστερα από δύο ολόκληρα χρόνια, ο Αβεσσαλώμ είχε κουρευτές στη Βαάλ-ασώρ, που είναι κοντά στον Εφραΐμ, και ο Αβεσσαλώμ προσκάλεσε όλους τους γιους τού βασιλιά.²⁴ Και ο Αβεσσαλώμ ήρθε στον βασιλιά, και είπε: Δες, τώρα, ο δούλος σου έχει κουρευτές· ας έρθει, παρακαλώ, ο βασιλιάς, και οι δούλοι του, μαζί με τον δούλο σου.²⁵ Και ο βασιλιάς είπε στον Αβεσσαλώμ: Όχι, γιε μου, ας μη έρθουμε τώρα όλοι, για να σου είμαστε βάρος. Και τον βίασε, όμως δεν θέλησε να πάει, αλλά τον ευλόγησε.²⁶ Τότε, ο Αβεσσαλώμ είπε: Αν όχι, ας έρθει τουλάχιστον ο Αμνών, ο αδελφός μου. Και ο βασιλιάς τού είπε: Γιατί να έρθει μαζί σου;²⁷ Όμως, ο Αβεσσαλώμ τον βίασε, ώστε έστειλε μαζί του τον Αμνών, και όλους τους γιους τού βασιλιά.²⁸ Τότε, ο Αβεσσαλώμ πρόσταξε τους υπηρέτες του, λέγοντας: Δέστε, τώρα, όταν η καρδιά τού Αμνών ευφρανθεί από το κρασί, και σας πω: Πατάξτε τον Αμνών, τότε θανατώστε τον· μη φοβάστε· δεν είμαι εγώ που σας προστάζω; Γίνεστε ανδρείοι και γίνεστε γιοι δύναμης....³² Και ο Ιωναδάβ, ο γιος τού Σαμαά, αδελφού τού Δαβίδ, αποκρίθηκε και είπε: Ας μη λέει ο βασιλιάς ότι θανατώθηκαν όλοι οι νέοι, οι γιοι τού βασιλιά· επειδή, μονάχα ο Αμνών πέθανε· δεδομένου ότι, ο Αβεσσαλώμ το είχε αποφασίσει, από την ημέρα που ταπείνωσε τη Θάμαρ την αδελφή του.

Η ΥΠΑΡΞΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ (ΧΡΟΝΟΣ-ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΡΑ ΚΑΘΕ ΕΘΝΟΥΣ!)

Πραξ. 17,26 έποίησέ τε έξ ένδς αίματος π̑ν έθνος ανθρώπων κατοικείν έπ̑ π̑ν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, όρίσας προστεταγμένους καιρούς καὶ τὰς όροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν.

ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΠΟ ΕΝ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΝ ΖΕΥΓΟΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΝ ΤΗΣ ΓΗΣ. ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΩΡΙΣΕ ΔΙΑ ΚΑΘΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΘΝΗ ΑΥΤΑ ΧΡΟΝΟΥΣ ΕΚ ΠΡΟΤΕΡΟΥ ΠΡΟΣΔΙΩΡΙΣΜΕΝΟΥΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ ΚΑΙ ΕΞΑΦΑΝΙΣΝ ΑΥΤΩΝ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΤΩΝ. (ΜΕΤ. ΤΡΕΜΠΕΛΑ)

Αυτός έκαμε από ένα αίμα όλα τα έθνη των ανθρώπων, να κατοικούν στο πρόσωπον της γης και ώρισε δια τον καθένα από αυτά προσδιωρισμένους καιρούς εμφανίσεως και ζωής, όπως επίσης και τα σύνορα της κατοικίας των. (Μεταφρασι Κολιτσάρα)

ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΣΕ ΠΑΝΩ Σ' ΟΛΗ ΤΗ ΓΗ, ΚΑΙ ΟΡΙΣΕ ΠΟΣΟΝ ΚΑΙΡΟ ΘΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΣΕ ΠΟΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΘΑ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝ. (Μεταφρασι Καθηγητων, Βιβλικη Εταιρεία)

«Αυτός δημιούργησε όλα τα έθνη των ανθρώπων από ένα αίμα, να κατοικούνε σ' όλη τη γη και όρισε τις εποχές της δράσεως του κάθε έθνους και τα σύνορα της κατοικίας του».

ΣΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ Ο ΠΑΠΑΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕ ΤΟΝ ΔΑΝΕΙΣΜΟ ΜΕ ΤΟΚΟ. ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΤΟ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΗΚΑΝ ΚΑΙ ΜΑΖΕΨΑΝ ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΗΜΑ: ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 23,20 Στον ξένο μπορείς να τοκίζεις· στον αδελφό σου, όμως, δεν θα τοκίσεις· για να σε ευλογεί ο Κύριος ο Θεός σου σε όλες τις επιχειρήσεις σου επάνω στη γη όπου πηγαίνεις για να την κληρονομήσεις.

ΠΩΣ ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ - ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, 15,6 «ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου εὐλόγησέ σε, ὄν τρόπον ἐλάλησέ σοι, καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανειῇ, καὶ ἄρξεις ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν».

Η Παλαιά Διαθήκη έχει πολλούς τρόπους αναγνώσεως. Χρειάζεται προσοχή! Μόνο με το φως της Καινης Διαθήκης και την βοήθεια των Πατέρων της Εκκλησίας μας μπορούμε να την ερμηνεύσουμε σωστα. Αν την διαβάσουμε χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις θα βρεθουμε σε λάθος δρόμο.

Π.χ. διαβάζουμε το εξης χωρίο: ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, 15,6 «Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου θα σε ευλογήσει, καθώς σου υποσχέθηκε· και θα δανείζεις σε πολλά έθνη, εσύ, όμως, δεν θα δανείζεσαι· και θα βασιλεύεις επάνω σε πολλά έθνη· επάνω σε σένα, όμως, δεν θα βασιλεύουν».

Εδώ, προφανως, αναφέρεται στα χρόνια του Σολομωνα ή του Ιωσήφ που ηταν αντιβασιλιάς στην Αίγυπτο ή από πνευματικής απόψεως ο λαός του Θεου, η Εκκλησία, θα «δανείζει» πνευματικά όλα τα έθνη της γης.

Αν όμως διαβάσουμε τα ανωτέρω του Δευτερονομίου με τα σημερινά κριτήρια των Εβραίων, που περιμένουν ακόμα τον Μεσσία και διαχειρίζονται την παγκόσμια οικονομία, τι συμπέρασμα θα βγάλουμε;

Πρέπει να έχουμε διάκρισι ώστε να ερμηνεύουμε κάθε χωρίο όπως πρέπει. Αλλου θα χρησιμοποιήσουμε μόνο την λογική, αλλου δουμε την τυπολογία, αλλου θα ερμηνεύσουμε συμβολικά, αλλου πνευματικά, αλλου αλληγορικά κλπ. Έτσι δεν θα πλανηθούμε.

Βέβαια ορισμένα χωρία ερμηνεύονται και με τον «εβραϊκό τρόπο». Τι να κάνουμε, όμως, αφού ο Θεός θα τους κάνει την χάρη να δουν κι αυτοί τον «Μεσσία» τους, όπως τον θέλουν;

Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να ζουμε ΑΣΚΗΤΙΚΑ ώστε η αντίστασί μας να είναι διαρκής και να είμαστε πάντοτε έτοιμοι, ανεξάρτητα από το πότε θα γίνουν τα μελλούμενα.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ «ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΑ»;

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΜΑΣ ΛΕΕΙ «ΜΗ ΝΗΣΤΕΥΕΤΕ» ΑΛΛΑ ΛΕΕΙ ΣΤΟΥΣ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥΣ: «ΤΑ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΑ ΦΑΓΗΤΑ ΜΕ ΑΠΛΥΤΑ ΧΕΡΙΑ ΔΕΝ ΜΟΛΥΝΟΥΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΣ» (ΟΠΩΣ ΝΟΜΙΖΑΝ ΟΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ) ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ».

«οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.(Ματθ. 15,11).... τὸ δὲ ἀνίπτους χερσὶ φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον (Ματθ,15,20).

1.Κοινοί, αντί του μολύνει, μιάίνει. Λέγει ο Χριστός, ότι η ακαθαρσία των ανίπτων χειρων, ήτις εισέρχεται εις το στόμα ομου μετά των φαγητων, δεν δύναται να μολύνη τον άνθρωπον, αλλά μολύνουσιν αυτόν αι κακαί πράξεις, οι πονηροί διαλογισμοί κλπ.

2.Δεν μολύνει θρησκευτικως τον άνθρωπο εκεινο που εισέρχεται στο στόμα ως τροφή, αλλά τα αμαρτωλά λόγια που βγαίνουν από το στόμα, εκεινα είναι που βεβηλώνουνε τον άνθρωπο...και δεν μπορεί να καθαριστη με εξωτερικά πλυσίματα.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΓΕΙΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΥΡΑΝΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ. ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΠΩΣ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΟΥ ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΗΣΙ ΤΟΥ, ΡΩΤΑΝΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΠΟΤΕ ΘΑ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΗ ΕΠΙΓΕΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ (!!):

Πραξ. 1,6 Επειτα από αυτά τα λόγια του Κυρίου ήλθαν όλοι μαζί οι μαθηταί προς αυτόν και τον ηρώτησαν λέγοντες· “Κυριε, πες

μας, εάν στον καιρόν τούτον, που διερχόμεθα, πρόκειται να αποκαταστήσης πάλιν ένδοξον την βασιλείαν του Ισραήλ;”

Πραξ. 1,7 Ο Ιησούς όμως τους είπε· “δεν είναι ιδικόν σας έργον και δικαίωμα να γνωρίσετε τα χρόνια η τους ωρισμένους καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ εκράτησε εις την ιδικήν του εξουσίαν και παγγνωσίαν.

Πραξ. 1,8 Θα λάβετε όμως δύναμιν, όταν έλθη εις σας το Πνεύμα το Αγιον, και τότε θα γίνετε μάρτυρές μου, οι οποίοι θα διδάξετε τα περί εμού εις την Ιερουσαλήμ και όλην την Ιουδαίαν και Σαμαρείαν και έως τα πλέον μακρυνά και απομονωμένα σημεία της γης”.

Κυριακή μετά την Ύψωση (Μάρκ. 8,34-9,1)

35. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΔΙΚΗ ΜΟΥ: Όποιος θέλει να σώση την ψυχή του, θα την χάση (στα μάτια των κοσμικων ανθρώπων θα φαίνεται πως χαράμισε την ζωή του). Όποιος θυσιάσει την κοσμική ζωή για μένα και το Ευαγγέλιο, αυτός θα σώσει την ψυχή του (θα γίνει Άγιος)!

ΟΣΤΙΣ ΘΕΛΕΙ (ΕΝΝΟΕΙΤΑΙ), ΑΛΛΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Η πρόταση: ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν,

Είναι υποκείμενο των ρημάτων: ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι Μαρκ. 8,34 (“ὅποιος θέλει να με ακολουθήση ως πιστός μαθητής μου, ας απαρνηθῇ τον αμαρτωλὸν εαυτὸν του με τας αδυναμίας, και τα πάθη του, ας πάρη την απόφασιν να υποστή προς χάριν μου ταλαιπωρίες και αυτόν ακόμη τον σταυρικόν θάνατον, και ας με ακολουθήση στον δρόμον, που εγώ εχάραξα).

Επομένως δεν μιλάει για ελευθερία επιλογης ο Χριστός εδώ αλλά για προϋπόθεση του να γίνει κάποιος μαθητής Του!

Η πρόταση: εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, Είναι υποθετική και ανήκει στο πρώτο είδος υποθετικού λόγου, όπου ο ομιλητής εκλαμβάνει, όπως συχνά λέγεται, την υπόθεση ως κάτι "πραγματικό" για να συνάψει με αυτήν ένα συμπέρασμα, απέχει ωστόσο από οποιαδήποτε απόφανση για το εάν ὄντως η υπόθεση είναι πραγματική.

ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ **ἀράτω** τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ **ἀκολουθεῖτω** μοι, Ματθ. 16,24, (εάν κανείς θέλη πράγματι να είναι οπαδός μου, ας απαρνηθῇ τον αμαρτωλὸν ἑαυτὸν του, ας προετοιμασθῇ να υποστῇ πολλές θλίψεις και αὐτὸν ἀκόμη τον σταυρικὸν θάνατον, και ας με ἀκολουθήση).

Δηλαδή, ἔχουμε ὑπόθεση (γίνεται και μία συμφωνία) που παραπέμπει σε ἐντολή: «πρέπει να απαρνηθῇς τον ἑαυτό σου κλπ».

π. Γ. Θ. <https://www.youtube.com/user/KERMENI> ή frGe (βλέπε στις πληροφορίες: τα αρχεία μου -για δωρεάν κατέβασμα-, μπλογκ, facebook)